O Evanxeo do Reino de Deus

É a solución!

Dácheste conta de que Xesús dixo que o fin non pode chegar ata que o Reino de Deus sexa predicado ao mundo como testemuño?

«O lobo tamén habitará co cordeiro... Non farán dano nin estragarán en todo o meu santo monte, porque a terra estará chea do coñecemento do Señor, como as augas cobren o mar.» (Isaías 11:6,9)

Por

Bob Thiel, Ph.D.

O Evanxeo do Reino de Deus

É a solución!

Por Bob Thiel, Ph.D.

Dereitos de autor ©2016/2017/2018/2019/2022/2025/2026 de Nazarene Books. Edición 3.0. Folleto producido para Igrexa de Deus Continua (Continuing Church of God) e Sucesores, unha corporación única. P.O. Box 109, Grover Beach, California, 93483, U.S.A. ISBN: 978-1-63660-113-7.

Por que non pode a humanidade resolver os seus problemas?

Sabías que as primeiras e as últimas cousas que a Biblia mostra que predicou Xesús tiñan que ver co evanxeo do Reino de Deus?

Sabías que o Reino de Deus era o tema central dos apóstolos e dos primeiros que os seguiron?

É o Reino de Deus a persoa de Xesús? É o reino de Deus Xesús vivindo a súa vida en nós agora? É o Reino de Deus algún tipo de reino real futuro? Crerás o que ensina a Biblia?

Que é un reino? Que é exactamente o Reino de Deus? Que ensina a Biblia? Que ensinaba a igrexa cristiá primitiva?

Dácheste conta de que o fin non pode chegar ata que o Reino de Deus sexa predicado ao mundo como testemuño?

A fotografía da portada mostra un cordeiro deitado cun lobo, tal e como foi composta por Burdine Printing and Graphics. A fotografía da contraportada forma parte do edificio orixinal da Igrexa de Deus en Xerusalén, tomada en 2013 polo Dr. Bob Thiel.

CONTIDO

1. Ten a humanidade as solucións?

2. Que Evanxeo predicou Xesús?

3. Coñecíase o Reino de Deus no Antigo Testamento?

4. Ensinaron os apóstolos o Evanxeo do Reino?

5. Fontes alleas ao Novo Testamento ensinaban o Reino de Deus.

6. As igrexas grecorromanas ensinan que o Reino é importante, pero...

7. Por que o Reino de Deus?

Información de contacto

Nota: Este libro é unha tradución da versión inglesa realizada por intelixencia artificial, polo que algunhas expresións poden non reflectir totalmente o orixinal, pero espérase que sexan semellantes. A versión inglesa está dispoñible de balde en liña en www.ccog.org.

1. Ten a humanidade as solucións?

O mundo enfróntase a moitos problemas.

Moita xente ten fame. Moita xente está oprimida. Moita xente enfróntase á pobreza. Moitas nacións están gravemente endebedadas. Os nenos, incluídos os non nacidos, enfróntanse a abusos. As enfermidades resistentes aos medicamentos preocupan a moitos médicos. As principais cidades industriais teñen o aire demasiado contaminado para ser saudable. Varios políticos ameazan coa guerra. Os ataques terroristas seguen producíndose.

Poderán os líderes mundiais solucionar os problemas aos que se enfronta a humanidade?

Moitos pensan que si.

Nova Axenda Universal

O 25 de setembro de 2015, tras un discurso inaugural do Papa Francisco do Vaticano, as 193 nacións das Nacións Unidas (ONU) votaron a favor de implementar os "17 Obxectivos de Desenvolvemento Sostible" do que ás veces se denominaba a Nova Axenda Universal. Estes son os 17 obxectivos da ONU:

> Obxectivo 1. Acabar coa pobreza en todas as súas formas en todas partes
>
> Obxectivo 2. Acabar coa fame, lograr a seguridade alimentaria e mellorar a nutrición e promover a agricultura sostible
>
> Obxectivo 3. Garantir vidas saudables e promover o benestar para todos en todas as idades
>
> Obxectivo 4. Garantir unha educación inclusiva, equitativa e de calidade e promover oportunidades de aprendizaxe ao longo da vida para todos

Obxectivo 5. Lograr a igualdade de xénero e empoderar a todas as mulleres e nenas

Obxectivo 6. Garantir a dispoñibilidade e a xestión sostible da auga e o saneamento para todos

Obxectivo 7. Garantir o acceso a unha enerxía accesible, fiable, sostible e moderna para todos

Obxectivo 8. Promover o crecemento económico sostido, inclusivo e sustentable, o emprego pleno e produtivo e o traballo decente para todos

Obxectivo 9. Construír infraestruturas resilientes, promover unha industrialización inclusiva e sostible e fomentar a innovación

Obxectivo 10. Reducir a desigualdade dentro dos países e entre eles

Obxectivo 11. Facer que as cidades e os asentamentos humanos sexan inclusivos, seguros, resilientes e sostibles

Obxectivo 12. Garantir patróns de consumo e produción sostibles

Obxectivo 13. Adoptar medidas urxentes para combater o cambio climático e os seus impactos

Obxectivo 14. Conservar e utilizar de forma sostible os océanos, os mares e os recursos mariños para o desenvolvemento sostible

Obxectivo 15. Protexer, restaurar e promover o uso sostible dos ecosistemas terrestres, xestionar os bosques de forma sostible, combater a desertificación e deter e reverter a degradación da terra e frear a perda de biodiversidade

Obxectivo 16. Promover sociedades pacíficas e inclusivas para o desenvolvemento sostible, proporcionar acceso á xustiza para todos e construír institucións eficaces, responsables e inclusivas a todos os niveis

Obxectivo 17. Fortalecer os medios de aplicación e revitalizar a alianza mundial para o desenvolvemento sostible

Esta axenda debería implementarse plenamente para o ano 2030 e tamén se denomina Axenda 2030 para o Desenvolvemento Sostible. O seu obxectivo é resolver os males aos que se enfronta a humanidade mediante a regulación, a educación e a cooperación internacional e interrelixiosa. Aínda que moitos dos seus obxectivos son bos, algúns dos seus métodos e metas son malvados (cf. Xénese 3:5). Esta axenda tamén era coherente coa encíclica Laudato Si' do falecido Papa Francisco. O Papa León XIV tamén fixo declaracións en apoio desta axenda 2030.

A «Nova Axenda Universal» podería chamarse «Nova Axenda Católica», xa que a palabra «católica» significa «universal». O Papa Francisco cualificou a adopción
desta axenda “un importante sinal de esperanza”.

Como seguimento do acordo da ONU, houbo unha reunión en París en decembro de 2015 (oficialmente titulada21ª Conferencia das Partes da Convención Marco das Nacións Unidas sobre o Cambio Climático). O Papa Francisco tamén eloxiou ese acordo internacional e aconsellou ás nacións que «seguisen atentamente o camiño que hai por diante e cun sentido de solidariedade cada vez maior».

Case todas as nacións do mundo aceptaron os Acordos de París, que tiñan obxectivos ambientais específicos e compromisos financeiros. (Daquela, o presidente dos Estados Unidos, Barack Obama, asinou un documento para comprometer aos Estados Unidos con este en 2016, pero en 2017, o presidente dos Estados Unidos, Donald Trump, declarou que os Estados Unidos NON aceptarían os Acordos de París e retirou aos Estados Unidos. Isto causou indignación internacional e axudou a illar aos Estados Unidos de Europa e de moitas outras partes do mundo). O Papa Francisco afirmou que a humanidade "decaerá" se non realiza os seus cambios relacionados co clima.

Aínda que ninguén queira respirar aire contaminado, pasar fame, empobrecerse, estar en perigo de extinción, etc., resolverán os intentos

humanos de acadar os obxectivos da axenda 2030 das Nacións Unidas e/ou os acordos de París os problemas aos que se enfronta a humanidade?

O historial das Nacións Unidas

As Nacións Unidas foron creadas e establecidas o 24 de outubro de 1945, despois da Segunda Guerra Mundial, co fin de evitar outro conflito semellante e tratar de promover a paz no mundo. Cando se fundaron, as Nacións Unidas tiñan 51 estados membros; agora hai 193.

Houbo centos, se non miles, de conflitos en todo o mundo desde que se formaron as Nacións Unidas, pero aínda non tivemos o que podería describirse como a Terceira Guerra Mundial.

Algúns cren que a cooperación internacional como a que as Nacións Unidas afirman promover, combinada co tipo de axenda interrelixiosa e ecuménica que o Papa León XIV e moitos outros líderes relixiosos están a tentar promover, traerá paz e prosperidade.

Non obstante, o historial das Nacións Unidas á hora de facelo non foi bo. Ademais dos numerosos conflitos armados desde a formación das Nacións Unidas, millóns de persoas padecen fame, son refuxiadas ou están nunha situación de pobreza extrema.

Hai décadas, as Nacións Unidas propuxéronse implementar os seus Obxectivos de Desenvolvemento do Milenio. Tiñan oito "obxectivos de desenvolvemento", pero non tiveron éxito, nin sequera segundo a propia ONU. Así, en 2015, adoptáronse os seus chamados "17 Obxectivos de Desenvolvemento Sostible". Algúns son optimistas. Outros considérano unha fantasía utópica.

En canto á utopía, o 6 de maio de 2016, o entón Papa Francisco dixo que soñaba cunha utopía europea humana que a súa igrexa puidese axudar a ese continente a alcanzar. Con todo, o soño dese Papa acabará sendo unha auténtica pesadela (cf. Apocalipse 18).

Pode haber algo de cooperación e éxito, pero…

O dicionario Merriam Webster afirma que a utopía é "un lugar imaxinario no que o goberno, as leis e as condicións sociais son perfectas". A Biblia ensina que a humanidade non pode resolver os seus problemas por si mesma:

> [23] Señor, sei que o camiño do home non está en si mesmo; non é cousa do home quen anda dirixa os seus propios pasos. (Xeremías 10:23) NKJV Biblia en toda a Biblia a non ser que se indique o contrario)

A Biblia ensina que a cooperación internacional fracasará:

> [16] Destrución e miseria están nos seus camiños; [17] E descoñeceron o camiño da paz. [18] Non hai temor de Deus diante dos seus ollos. (Romanos 3:16-18)

Con todo, moitos seres humanos están a traballar cara á súa visión dunha sociedade utópica e mesmo ás veces tentan involucrar a relixión. Pero case ningún está disposto a seguir os camiños do único Deus verdadeiro. Non é que non haxa progreso cara a ningún dos obxectivos das Nacións Unidas ou do Vaticano. Haberá algúns (e moitos dos obxectivos son bos), así como algúns retrocesos.

De feito, e probablemente despois dun conflito masivo, acordarase e confirmarase un tipo de acordo de paz internacional (Daniel 9:27). Cando sexa así, moitos tenderán a crer falsamente que a humanidade estará a crear unha sociedade máis pacífica e utópica.

Moitos serán enganados por ese "progreso utópico" internacional (cf. Ezequiel 13:10), así como por varios sinais e marabillas (2 Tesalonicenses 2:9-12). Pero a Biblia di que tal paz non durará (Daniel 9:27; 11:31-44), a pesar do que poidan afirmar os líderes (1 Tesalonicenses 5:3; Isaías 59:8).

A idea de que, sen Xesús (cf. Xoán 15:5; Mateo 24:21-22), a humanidade pode traer a utopía nesta "presente era malvada" é un falso evanxeo (Gálatas 1:3-10).

Se a humanidade por si soa é totalmente incapaz de lograr verdadeiramente a utopía, é posible algún tipo de utopía?

Si.

O Reino de Deus fará que este planeta e, máis tarde, toda a eternidade, sexan fantasticamente mellores.

2. Que Evanxeo predicou Xesús?

A Biblia ensina que unha sociedade utópica, chamada o Reino de Deus, substituirá os gobernos humanos (Daniel 2:44; Apocalipse 11:15; 19:1-21).

Cando Xesús comezou o seu ministerio público, comezou predicando o **evanxeo do Reino de Deus**. Isto é o que informou Mark:

> [14] Despois de que Xoán foi metido na cadea, Xesús foi a Galilea, predicando o Evanxeo do Reino de Deus, [15] e dicindo: «Cumpriuse o tempo e achegouse o Reino de Deus. Arrepentídevos e crede no Evanxeo» (Marcos 1:14-15).

O termo evanxeo provén da palabra grega transliterada como euangelion, e significa "boa mensaxe" ou "boas novas". No Novo Testamento, a palabra inglesa "reino", relacionada co reino de Deus, menciónase aproximadamente 149 veces no NKJV Biblia e 151 na Douay-Rheims Biblia. Procede da palabra grega transliterada como basileia que significa o goberno ou o reino da realeza.

Os reinos humanos, así como o reino de Deus, teñen un rei (Apocalipse 17:14), cobren unha área xeográfica (Apocalipse 11:15), teñen gobernos (Isaías 2:3-4; 30:9) e teñen súbditos (Lucas 13:29).

Aquí está a primeira ensinanza pública de Xesús que rexistra Mateo:

> [23] E Xesús percorreu toda Galilea, ensinando nas súas sinagogas e predicando o evanxeo do reino (Mateo 4:23).

Mateo tamén rexistra:

> [35] Entón Xesús percorría todas as cidades e aldeas, ensinando nas súas sinagogas e predicando o evanxeo do reino (Mateo 9:35).

O Novo Testamento mostra que Xesús reinará para sempre:

> [33] E reinará sobre a casa de Xacob para sempre, e o seu reino non terá fin. (Lucas 1:33)

Lucas relata que o propósito polo que Xesús foi enviado era predicar o Reino de Deus. Fíxate no que ensinou Xesús:

> [43] El díxolles: «Tamén ás outras cidades teño que predicar o Reino de Deus, porque para iso son enviado» (Lucas 4:43).

Algunha vez escoitaches iso predicado? Décheste conta de que o propósito de Xesús ao ser enviado era predicar o Reino de Deus?

Lucas tamén rexistra que Xesús foi e predicou o Reino de Deus:

> [10] E os apóstolos, cando volveron, contáronlle todo o que fixeran. Entón, el tomounos e marchou á parte a un lugar deserto da cidade chamada Betsaida. [11] Pero cando as multitudes o souberon, seguiron a Xesús; e el recibiunos e faloulles do Reino de Deus. (Lucas 9:10-11)

Xesús ensinou que o Reino de Deus debería ser a máxima prioridade para aqueles que o seguirían:

> [33] Buscade primeiro o reino de Deus e a súa xustiza (Mateo 6:33).

> [31] Buscade, pois, o reino de Deus, e todas estas cousas vos serán engadidas. [32] Non temas, pequeno rabaño, porque o teu Pai tivo pracer en darche o reino. (Lucas 12:31-32)

Os cristiáns deben BUSCAR PRIMEIRO o Reino de Deus. Fan isto facendo disto a súa máxima prioridade, vivindo como Cristo quere que vivan e agardando con ansias o seu regreso e reino. Con todo, a maioría dos que profesan a Cristo, non só non buscan primeiro o Reino de Deus, senón que nin sequera saben o que é. Moitos tamén cren falsamente que estar involucrados na política mundana é o que Deus espera dos cristiáns. Ao non comprender o reino de Deus, non

vivir agora como deberían ou comprender por que a humanidade é tan imperfecta.

Fíxate tamén en que o reino será dado a un pequeno rabaño (cf. Romanos 11:5). Fai falta humildade para estar disposto a formar parte do verdadeiro pequeno rabaño.

O Reino de Deus aínda non se estableceu na Terra

Xesús ensinou que os seus seguidores debían orar para que viñese o reino, polo que non o posúen xa:

> [9] Pai noso que estás nos ceos, santificado sexa o teu nome. 10 Veña o teu reino. Fágase a túa vontade. (Mateo 6:9-10)

Xesús enviou os seus discípulos a predicar o Reino de Deus:

> [1] Entón chamou aos seus doce discípulos e deulles poder e autoridade sobre todos os demos e para curar enfermidades. [2] Enviounos a predicar o Reino de Deus. (Lucas 9:1-2)

Xesús ensinou que a Súa presenza por si soa non era o reino, xa que o reino non estaba establecido na Terra entón, por iso non expulsou demos no Seu nome entón:

> [28] Mais se eu expulso demos polo Espírito de Deus, de certo chegou a vós o reino de Deus. (Mateo 12:28)

O verdadeiro reino está no futuro, non agora como mostra Marcos:

> [47] E se o teu ollo te fai caer en pecado, arráncao. Mellor che é entrar no reino de Deus cun só ollo, que tendo dous ollos, e ser expulsado... (Marcos 9:47)

> [23] Xesús botou unha ollada arredor e díxolles aos seus discípulos: «Que difícil lles é entrar no Reino de Deus aos que teñen riquezas!». [24] E os discípulos quedaron abraiados polas súas palabras. Pero Xesús volveu responder e díxolles: «Fillos, que difícil é para os que confían nas riquezas entrar no Reino de Deus! [25] É máis doado que un camelo pase polo burato dunha agulla que un rico entre no Reino de Deus." (Marcos 10:23-25)

> [25] De certo vos digo que non beberei máis do froito da vide ata o día en que o beba novo no Reino de Deus" (Marcos 14:25).

> [43] Xosé de Arimatea, membro destacado do consello, que el mesmo agardaba o Reino de Deus, chegou e colleu coraxe... (Marcos 15:43)

Xesús ensinou que o reino non forma parte deste mundo actual:

> [36] Xesús respondeu: «O meu reino non é deste mundo. Se o meu reino fose deste mundo, os meus servidores loitarían para que eu non fose entregado aos xudeus; pero agora o meu reino non é de aquí» (Xoán 18:36).

Xesús ensinou que o reino virá despois de que El regrese como o seu Rei:

> [31] "Cando o Fillo do Home veña na súa gloria, e todos os santos anxos con el, entón sentarase no trono da súa gloria. [32] Todas as nacións serán reunidas diante del, e el separaraas unhas das outras, como o pastor separa as ovellas das cabras. [33] E porá as ovellas á súa dereita, e as cabras á súa esquerda. [34] Entón o Rei dirá aos da súa dereita: "Vinde, benditos do meu Pai, herdade o reino preparado para vós desde a fundación do mundo." (Mateo 25:31-34)

Dado que o Reino de Deus non está aquí, non veremos unha utopía real ata despois de que se estableza. Dado que a maioría non comprende o reino de Deus, non conseguen comprender como funciona o seu goberno amoroso.

O Reino de Deus non chegará «ata que entre a plenitude dos xentís» (Romanos 11:25), e iso aínda non aconteceu.

Como dixo Xesús que era o reino?

Xesús deu algunhas explicacións sobre como é o Reino de Deus:

> [26] E dixo: «O Reino de Deus é coma se un home sementase na terra, [27] e durma de noite e se levante de día, e a semente xermole e

> medre, sen saber como. [28] Porque a terra dá froitos por si mesma: primeiro a folla, despois a espiga e despois o gran cheo na espiga. [29] Pero cando o gran madura, axiña mete a fouce, porque chegou a sega." (Marcos 4:26-29)

> [18] Entón dixo: «A que se asemella o Reino de Deus? E a que o compararei? [19] É semellante a unha semente de mostaza que un home colleu e plantou no seu xardín; e medrou e converteuse nunha árbore grande, e os paxaros do ceo aniñaron nas súas pólas. [20] E dixo de novo: «A que compararei o Reino de Deus? [21] É semellante ao fermento, que unha muller colleu e meteu en tres medidas de fariña, ata que levedou todo." (Lucas 13:18-21)

Estas parábolas suxiren que, ao principio, o Reino de Deus é bastante pequeno, pero que se fará grande; en última instancia, estará sobre un universo infinito.

Lucas tamén rexistrou:

> [29] Virán do leste e do oeste, do norte e do sur, e sentaranse no Reino de Deus. (Lucas 13:29)

Así, o Reino de Deus terá xente de todo o mundo. NON se limitará a aqueles que teñan ascendencia israelita ou grupos étnicos específicos. Persoas de todas partes sentaranse neste reino.

Lucas 17 e o Reino

Lucas 17:20-21 desconcerta a algúns. Pero antes de chegar a iso, observe que a xente realmente comerá no Reino de Deus:

> [15] «Bendito aquel que coma pan no Reino de Deus!» (Lucas 14:15)

Dado que a xente (no futuro) comerá no Reino de Deus, non é só algo reservado nos seus corazóns agora, a pesar das malas traducións/malentendidos de Lucas 17:21 que suxiren o contrario.

A tradución AFV de Lucas 17:20-21 pode axudar a algúns a comprender:

> [20] Cando os fariseos lle preguntaron cando viría o reino de Deus, El respondeu: «O reino de Deus non vén con visión de futuro; [21] Nin dirán: “Velaquí está aquí!”, nin: “Velaquí está alí!”. Porque velaquí o Reino de Deus está no medio de vós. (Lucas 17:20-21) AFV Biblia; véxase tamén NASB Biblia e ESV traducións da Biblia)

Fixádevos en que Xesús estaba a falarlles aos fariseos non convertidos, carnais e hipócritas. Xesús «respondeulles», foron os fariseos os que lle fixeron a pregunta a Xesús. Negáronse a recoñecelo.

Estaban na IGREXA? Non!

Xesús tampouco estaba a falar dunha igrexa que se organizaría axiña. Tampouco estaba a falar de sentimentos na mente ou no corazón.

Xesús estaba a falar do Seu REINADO! Os fariseos non lle estaban a preguntar sobre unha igrexa. Non sabían nada de ningunha igrexa do Novo Testamento que estivese a comezar axiña. Non estaban a preguntar sobre un tipo de sentimento fermoso.

Se alguén pensa que o Reino de Deus é a IGREXA —e o Reino de Deus estaba «dentro» dos fariseos—, ¿estaba A IGREXA dentro dos fariseos? Obviamente, non!

Semellante conclusión é bastante ridícula, non si? Mentres que algunhas traducións protestantes traducen parte de Lucas 17:21 como "o Reino de Deus está dentro de vós" (Biblia NKJV/KJV), mesmo a católica romana New Jerusalem A Biblia traduce correctamente iso como “o reino de Deus está entre vós”.

Xesús era o único que estaba entre os fariseos: El converteríase no Rei dese Reino. Os fariseos pensaban que agardaban con ansias o Reino de Deus. Pero non o entenderon. Xesús explicou que non sería un Reino local ou limitado só para os xudeus, como parecían pensar (nin unha igrexa como algúns cren agora). O Reino de Deus non sería simplemente un dos moitos reinos humanos e visibles que a xente podería sinalar ou ver e dicir: "Isto é aquí" ou "ese é o Reino, alá".

Xesús mesmo naceu para ser o REI dese Reino, como lle dixo claramente a Pilato (Xoán 18:36-37). Debes entender que a Biblia usa a miúdo os termos "rei" e "reino" indistintamente (por exemplo, Daniel 7:17-18,23). O REI do futuro Reino de Deus estaba, nese momento, xunto aos fariseos. Pero estes non o recoñecerían como o seu rei (Xoán 19:21). Cando El regrese, o mundo o rexeitará (Apocalipse 19:19).

Xesús continuou, nos seguintes versículos de Lucas 17, describindo a súa segunda vinda, cando o Reino de Deus gobernará TODA A TERRA (usando o Moffatt tradución da Biblia):

> [22] Díxolles aos seus discípulos: «Virán días nos que desexaredes en van ter un só día do Fillo do home. [23] A xente dirá: "Mirade, aquí está!", "Mirade, alí está!", pero non saíde nin correde tras deles, [24] porque coma o lóstrego que sae dun extremo ao outro do ceo, así será o Fillo do home no seu día. [25] Pero primeiro debe soportar grandes sufrimentos e ser rexeitado pola xeración actual. (Lucas 17:22-25, Moffatt Biblia)

Xesús referiuse ao brillo dos lóstregos, igual que en Mateo 24:27-31, ao describir a súa segunda vinda para GOBERNAR o mundo enteiro. Xesús non está a dicir que o seu pobo non poderá velo cando volva; si o poderá ver (cf. Feitos 1:11).

Con todo, a maioría da xente non o recoñecerá como o seu REI (Apocalipse 11:15) e loitará contra El (Apocalipse 19:19)! Moitos pensarán que Xesús representa o Anticristo. Xesús non estaba dicindo que o Reino de Deus estaba dentro deses fariseos; díxolles noutro lugar que non estarían no Reino por mor da súa hipocrisía (Mateo 23:13-14). Tampouco estaba dicindo Xesús que a Igrexa sería o Reino.

O Reino de Deus é algo no que os humanos poderán ENTRAR algún día, como na resurrección dos xustos! Con todo, nin sequera Abraham e os outros patriarcas están alí aínda (cf. Hebreos 11:13-40).

Os discípulos sabían entón que o Reino de Deus non estaba dentro deles persoalmente, e que tiña que aparecer como demostra o seguinte, que veu despois de Lucas 17:21:

> [11] Mentres escoitaban estas cousas, contoulles outra parábola, porque estaba preto de Xerusalén e pensaban que o reino de Deus se manifestaría axiña. (Lucas 19:11)

O Reino estaba claramente no futuro

Como podes saber se o Reino está preto? Para responder a esa pregunta, Xesús enumerou acontecementos proféticos (Lucas 21:8-28) e despois ensinou:

> [29] Mira a figueira e todas as árbores. [30] Cando xa están brotando, vedes e sabedes por vós mesmos que o verán está preto. [31] Así ti tamén, **Cando vexades que estas cousas acontecen, sabede que o Reino de Deus está preto.** (Lucas 21:29-31)

Xesús quería que o seu pobo seguise os acontecementos proféticos para saber cando chegaría o Reino. Noutros lugares, Xesús díxolle ao seu pobo que vixiase e prestase atención aos acontecementos proféticos (Lucas 21:36; Marcos 13:33-37). A pesar das palabras de Xesús, moitos descartan ver acontecementos mundiais vinculados profeticamente.

En Lucas 22 e 23, Xesús volveu mostrar que o Reino de Deus era algo que se cumpriría no futuro cando ensinou:

> [15] "Con fervoroso desexo desexei comer esta Pascua convosco antes de padecer; [16] porque vos digo que xa non o comerei ata que se cumpra no Reino de Deus. [17] Despois tomou a copa, deu grazas e dixo: «Tomade isto e repartídeo entre vós; [18] porque vos digo que non beberei máis do froito da vide ata que chegue o reino de Deus" (Lucas 22:15-18).

> [39] Pero un dos malfeitores que estaban crucificados con el blasfemaba contra el, dicindo: «Se ti es o Mesías, sálvate a ti mesmo e sálvanos tamén a nós». [40] E o seu compañeiro reprendeuno, e díxolle: «Non tes medo de Deus? Porque ti tamén estás en condena con el. [41] E con razón, porque somos dignos, pois recibimos a recompensa segundo o que fixemos, pero este non fixo nada malo. [42] E díxolle a Ieshúa: «Señor meu, lémbrate de min cando chegues ao teu Reino». [43] Pero Xesús díxolle: «De verdade,

> dígoche que hoxe estarás comigo no Paraíso» (Lucas 23:39-43). Aramaic in Plain English Biblia)

O Reino de Deus tampouco chegou en canto Xesús foi asasinado, como nos mostran Marcos e Lucas:

> [43] Xosé de Arimatea, membro destacado do consello, que el mesmo agardaba o Reino de Deus, chegou e colleu coraxe... (Marcos 15:43)

> [51] Era de Arimatea, cidade de xudeus, e agardaba tamén o Reino de Deus. (Lucas 23:51)

É despois da resurrección (1 Corintios 15:50-55) que os cristiáns nacerán de novo para entrar no Reino de Deus, como rexistra Xoán:

> [3] Xesús respondeu e díxolle: «Con toda certeza dígoche que o que non nace de novo non pode ver o Reino de Deus». [4] Nicodemo díxolle: «Como pode un home nacer sendo vello? Pode entrar por segunda vez no ventre da súa nai e nacer?» [5] Xesús respondeu: «Con toda certeza dígoche que o que non nace da auga e do Espírito non pode entrar no Reino de Deus.» (Xoán 3:3-5)

Só o pobo de Deus verá o Reino de Deus definitivo posmilenario.

Agora, por favor, comprendede que despois de que Xesús resucitase, volveu ensinar sobre o Reino de Deus:

> [3] Tamén se presentou vivo despois da súa pasión con moitas probas infalibles, aparecéndolles durante corenta días e falando das cousas relativas ao reino de Deus. (Feitos 1:3)

Os primeiros e últimos sermóns que deu Xesús foron sobre o Reino de Deus! Xesús veu como o mensaxeiro para ensinar sobre ese Reino.

Xesús tamén lle fixo escribir ao apóstolo Xoán sobre o Reino milenario de Deus que habería na terra. Fíxate no que lle fixo escribir a Xoán:

> [4] Vin as almas dos que foran decapitados polo seu testemuño de Xesús e pola palabra de Deus, que non adoraran a besta nin a súa

> imaxe, nin recibiran a súa marca nas súas frontes nin nas súas mans. E viviron e reinaron con Cristo mil anos. (Apocalipse 20:4)

Os primeiros cristiáns ensinaban que o Reino milenario de Deus estaría na terra e substituiría os gobernos do mundo como ensina a Biblia (cf. Apocalipse 5:10, 11:15).

Por que, se o Reino de Deus é tan importante, a maioría non ouviu falar moito del?

En parte porque Xesús o chamou un misterio:

> [11] E díxolles: «A vós foivos dado coñecer o misterio do Reino de Deus; pero aos de fóra, todo se lles conta en parábolas. (Marcos 4:11)

Mesmo hoxe o verdadeiro Reino de Deus é un misterio para a maioría, como o é gran parte do plan de Deus (vexa tamén o noso libro gratuíto, en liña en www.ccog.org titulado: O MISTERIO DO PLAN DE DEUS Por que creou Deus algo? Por que te creou Deus a ti?).

Ten en conta tamén que Xesús dixo que o fin (dos tempos) virá (pronto) DESPOIS de que o evanxeo do reino sexa predicado en todo o mundo como TESTEMUÑA:

> [14] E este evanxeo do reino será predicado en todo o mundo como testemuño a todas as nacións; e entón virá o fin. (Mateo 24:14)

Proclamar o evanxeo do Reino de Deus é importante e debe levarse a cabo **nestes tempos finais**. É unha "boa mensaxe" xa que ofrece a verdadeira esperanza para os males da humanidade, a pesar do que poidan ensinar os líderes políticos.

Se consideramos as palabras de Xesús, debería quedar claro que a verdadeira igrexa cristiá debería proclamar o evanxeo do reino agora. Esta debería ser a máxima prioridade para a Igrexa. E para facelo correctamente, débense utilizar varias linguaxes. Isto é o que fai o Igrexa de Deus Continua esfórzase por facer. E é por iso que este folleto foi traducido a decenas de idiomas.

Xesús ensinou que a maioría NON aceptaría o seu camiño:

> [13] "Entrade pola porta estreita; porque ancha é a porta e espazoso o camiño que leva á perdición, e moitos son os que entran por ela." [14] Porque estreita é a porta e angusto o camiño que leva á vida, e poucos son os que a atopan. (Mateo 7:13-14)

O evanxeo do Reino de Deus leva á vida!

Pode ser interesante notar que, aínda que a maioría dos cristiáns profesantes parecen alleos á idea de que a énfase de Cristo estaba en predicar o evanxeo do Reino de Deus, os teólogos e historiadores seculares a miúdo entenderon que isto é o que realmente ensina a Biblia.

Con todo, o propio Xesús esperaba que os seus discípulos ensinasen o evanxeo do Reino de Deus (Lucas 9:2,60). Dado que o futuro reino estará baseado nas leis de Deus, traerá paz e prosperidade, e obedecer esas leis nesta era leva á verdadeira paz (Salmo 119:165,172; Efesios 2:15).

E esta boa nova do reino era coñecida nas escrituras do Antigo Testamento.

3. Coñecíase o Reino de Deus no Antigo Testamento?

O primeiro e último sermón rexistrado de Xesús incluíu a proclamación do evanxeo do Reino de Deus (Marcos 1:14-15; Feitos 1:3).

O reino de Deus é algo do que os xudeus do tempo de Xesús deberían saber algo, xa que se mencionaba nas súas escrituras, o que agora chamamos Antigo Testamento.

Daniel ensinou sobre o Reino

O profeta Daniel escribiu:

> [40] E o cuarto reino será forte coma o ferro, xa que o ferro esnaquiza e esnaquiza todo; e coma o ferro que esmaga, ese reino esnaquizará e esmagará todos os demais. [41] Mentres que viches os pés e os dedos, en parte de arxila de oleiro e en parte de ferro, o reino estará dividido; con todo, a forza do ferro estará nel, así como viches o ferro mesturado coa arxila cerámica. [42] E así como os dedos dos pés eran en parte de ferro e en parte de barro, así o reino será en parte forte e en parte fráxil. [43] Como viches o ferro mesturado coa arxila cerámica, mesturaranse coa semente dos homes; pero non se unirán uns aos outros, do mesmo xeito que o ferro non se mestura coa arxila. [44] E nos días destes reis, o Deus do ceo establecerá un reino que nunca será destruído; e o reino non pasará a outro pobo; esnaquizará e consumirá todos estes reinos, e el permanecerá para sempre. (Daniel 2:40-44)
>
> [18] Mais os santos do Altísimo recibirán o reino e posuirán o reino para sempre, para sempre e para sempre. (Daniel 7:18)
>
> [21] "Eu estaba a observar; e o mesmo corno facía guerra aos santos, e vencíaos, [22] ata que veu o Ancián dos Días, e se fixo xuízo a favor dos santos do Altísimo, e chegou o tempo en que os santos posuían o reino. (Daniel 7:21-22)

De Daniel aprendemos que chegará o tempo no que o Reino de Deus destruirá os reinos deste mundo e durará para sempre. Tamén aprendemos que os santos terán a súa parte na recepción deste reino.

Moitas partes das profecías de Daniel son para o noso tempo no século XXI.

Observa algunhas pasaxes do Novo Testamento:

> 12 "Os dez cornos que viches son dez reis que aínda non recibiron o reino, pero recibirán autoridade por unha hora como reis coa besta." 13 Estes teñen un só pensamento, e entregarán o seu poder e a súa autoridade á besta. 14 Estes farán guerra contra o Cordeiro, e o Cordeiro venceráos, porque El é Señor de señores e Rei de reis; e os que están con El son os chamados, os escollidos e os fieis." (Apocalipse 17:12-14)

Entón, vemos tanto no Antigo como no Novo Testamento o concepto de que haberá un reino terreal do fin dos tempos con dez partes e que Deus o destruirá e establecerá o Seu reino.

Isaías ensinou sobre o Reino

Deus inspirou a Isaías a escribir sobre a primeira parte do Reino de Deus, o reinado de mil anos coñecido como o milenio, deste xeito:

> 1 Sairá unha vara do tronco de Xesé, e un xermolo crecerá das súas raíces. 2 O Espírito do Señor repousará sobre El, Espírito de sabedoría e de intelixencia, Espírito de consello e de fortaleza, Espírito de coñecemento e de temor do Señor.
>
> 3 O seu deleite está no temor do Señor, e non xulgará polo que ve os seus ollos, nin decidirá polo que escoita os seus oídos; 4 Pero xulgará os pobres con xustiza e decidirá con equidade polos humildes da terra; El ferirá a terra coa vara da súa boca, e co alento dos seus beizos matará os malvados. 5 A xustiza será o cinto dos seus lombos, e a fidelidade o cinto da súa cintura.
>
> 6 "O lobo morará co cordeiro, o leopardo deitarase co cabrito, o becerro, o león e o ovella cebada estarán xuntos; e un neno

pequeno os guiará." [7] A vaca e a osa pastarán, as súas crías deitaranse xuntas, e o león comerá palla coma o boi. [8] O meniño de lacte xogará xunto á bura da cobra, e o neno destetado meterá a man no covo da víbora. [9] Non farán dano nin destruirán en todo o meu santo monte, porque a terra estará chea do coñecemento do Señor, como as augas cobren o mar.

[10] "E naquel día haberá unha raíz de Xesé, que se erguerá como bandeira para o pobo; porque as nacións o buscarán, e o seu lugar de descanso será glorioso." (Isaías 11:1-10)

A razón pola que me referín a isto como a primeira parte ou primeira fase do Reino de Deus é que este é un tempo no que será físico (antes do tempo en que a cidade santa, a Nova Xerusalén, descenda do ceo, Apocalipse 21) e durará mil anos. Isaías confirmou o aspecto físico desta fase cando continuou con:

[11] Acontecerá aquel día que o Señor estenderá a súa man por segunda vez para rescatar o resto do seu pobo que quedou de Asiria e Exipto, de Patros e Cux, de Elam e Shinar, de Hamat e das illas do mar.

[12] El levantará un estandarte para as nacións, e reunirá os desterrados de Israel, e xuntará os dispersos de Xudá dos catro recunchos da terra. [13] Tamén desaparecerá a envexa de Efraím, e os inimigos de Xudá serán exterminados; Efraím non envexará a Xudá, e Xudá non hostigará a Efraím. [14] Pero voarán sobre os ombreiros dos filisteos cara ao oeste; xuntos saquearán os pobos do leste; porán a súa man sobre Edom e Moab; e os fillos de Amón obedeceraos. [15] O Señor destruirá por completo a lingua do mar de Exipto; co seu vento poderoso axitará o seu puño sobre o río, e o ferirá nos sete regatos, e fará que os homes o pasen en seco. [16] Haberá unha estrada para o resto do seu pobo que quedará de Asiria, como foi para Israel o día en que subiu da terra de Exipto. (Isaías 11:11-16)

Isaías tamén foi inspirado a escribir:

> [2] Agora acontecerá nos últimos días que o monte da casa do Señor será establecido no cumio dos montes, e será elevado por riba dos outeiros; e todas as nacións afluirán a el. [3] Moita xente virá e dirá: «Vinde, subamos ao monte do Señor, á casa do Deus de Xacob; El ensinaranos os seus camiños e nós camiñaremos polos seus sendeiros». **Porque de Sión sairá a lei**, E a palabra do Señor desde Xerusalén. [4] El xulgará entre as nacións e reprenderá a moitos pobos; forxarán as súas espadas en arados e as súas lanzas en hoces; **Nación non alzará espada contra nación, nin aprenderán máis a guerra**. ... [11] Os ollos altivos do home serán humillados, a arrogancia dos homes será abatida, e só o Señor será exaltado aquel día. (Isaías 2:2-4,11)

Así, será un tempo utópico de paz na Terra. En última instancia, isto será para sempre, con Xesús gobernando. Baseándose en varias escrituras (Salmo 90:4; 92:1; Isaías 2:11; Oseas 6:2), o Talmud xudeu ensina que isto dura 1.000 anos. (Babylonian Talmud: Tractate Sanhedrin Folio 97a).

Isaías tamén foi inspirado para escribir o seguinte:

> [6] Porque naceunos un neno, déusenos un fillo, e o goberno estará sobre o seu ombreiro. E chamarase o seu nome Marabilloso, Conselleiro, Deus Poderoso, Pai Eterno, Príncipe da Paz. [7] Non haberá fin para o aumento do seu goberno e a paz sobre o trono de David e sobre o seu reino, para ordenalo e establecelo con xuízo e xustiza, desde aquela e para sempre. O celo do Señor dos Exércitos fará isto. (Isaías 9:6-7)

Fíxate en que Isaías dixo que Xesús viría e establecería un reino cun goberno. Aínda que moitos dos que profesan a Cristo citan esta pasaxe, especialmente en decembro de cada ano, tenden a pasar por alto que se trata de profetizar máis que o feito de que Xesús nacería. A Biblia mostra que o Reino de Deus ten un goberno con leis sobre os súbditos, e que Xesús será rei sobre el. Isaías, Daniel e outros profetizárono.

As leis de Deus son o camiño do amor (Mateo 22:37-40; Xoán 15:10) e o Reino de Deus rexerase segundo esas leis. Polo tanto, o Reino de Deus,

independentemente de como o vexan moitos no mundo, basearase no amor.

Salmos e moito máis

Non foron só Daniel e Isaías os que Deus inspirou para escribir sobre o Reino de Deus que viría.

Ezequiel foi inspirado a escribir que aqueles de todas as tribos de Israel (non só os xudeus) que estaban dispersos durante o tempo da Gran Tribulación serían reunidos no reino milenial:

> [17] Polo tanto, di: "Así di o Señor Deus: "Recollereivos de entre os pobos, reunireivos dos países onde fostes dispersos e dareivos a terra de Israel". [18] E irán alí, e quitarán de alí todas as súas cousas detestables e todas as súas abominacións. [19] Entón lles darei un corazón, e porei dentro deles un espírito novo, e quitarei o corazón de pedra da súa carne, e lles darei un corazón de carne, [20] para que anden nos meus estatutos, e garden os meus xuízos e os poñan en práctica; e eles serán o meu pobo, e eu serei o seu Deus. [21] Mais en canto aos que o seu corazón segue os seus desexos e as súas abominacións, eu farei recaer as súas obras sobre as súas propias cabezas —oráculo do Señor Deus—. (Ezequiel 11:17-21)

Os descendentes das tribos de Israel xa non se dispersarán, senón que obedecerán os estatutos de Deus e deixarán de comer cousas abominables (Levítico 11; Deuteronomio 14).

Observa o seguinte nos Salmos sobre a boa nova do reino de Deus:

> [27] Todos os confíns do mundo lembraranse e converteranse ao Señor, e todas as familias das nacións adorarán diante de ti. [28] Porque o reino é do Señor, e El goberna sobre as nacións. (Salmos 22:27-28)

> [6] O teu trono, oh Deus, é para sempre; un cetro de xustiza é o cetro do teu reino. (Salmos 45:6)

> [1] Cantádelle ao Señor un cántico novo, cantadelle ao Señor, terra enteira. [2] Cantádelle ao Señor, bendicide o seu nome; proclamade a boa nova da súa salvación día tras día. [3] Declarade a súa gloria entre as nacións, as súas marabillas entre todos os pobos. (Salmos 96:1-3; cf. tamén 1 Crónicas 16:23-24)
>
> [10] Todas as túas obras te loarán, oh Señor, e os teus santos te bendirán. [11] Falarán da gloria do teu reino e falarán do teu poder, [12] Para dar a coñecer aos fillos dos homes as súas fazañas e a gloriosa maxestade do seu reino.[13]O teu reino é un reino eterno, e o teu dominio perdura por todas as xeracións. (Salmo 145:10-13)

Varios escritores do Antigo Testamento tamén escribiron sobre aspectos do reino (por exemplo, Ezequiel 20:33; Abdías 21; Miqueas 4:7).

Entón, cando Xesús comezou a ensinar o evanxeo do Reino de Deus, o seu público inmediato tiña certa familiaridade co concepto básico.

4. Ensinaron os apóstolos o Evanxeo do Reino?

Aínda que moitos actúan coma se o Evanxeo fose só a boa nova sobre a persoa de Xesús, a realidade é que os seguidores de Xesús ensinaban o Evanxeo do Reino de Deus. Esa é a mensaxe que trouxo Xesús.

O apóstolo Paulo ensinou sobre o Reino de Deus e Xesús:

> [8] E entrou na sinagoga e falou con valentía durante tres meses, argumentando e persuadiendo sobre as cousas do reino de Deus. (Feitos 19:8)
>
> [25] E agora sei que todos vós, entre os que andei predicando o Reino de Deus, sodes vós. (Feitos 20:25)
>
> [23] Entón, cando lle fixaron un día, moitos viñeron a el ao seu aloxamento, aos que explicou e deu testemuño solemne do Reino de Deus, persuadíndoos sobre Xesús, tanto pola Lei de Moisés como polos Profetas, desde a mañá ata a tarde... [31] predicando o reino de Deus e ensinando as cousas que conciernen ao Señor Xesucristo con toda confianza, sen que ninguén llo impedise. (Feitos 28:23,31)

Fíxate en que o Reino de Deus non se trata só de Xesús (aínda que El é unha parte importante del), xa que Paulo tamén ensinou sobre Xesús por separado do que ensinou sobre o Reino de Deus.

Paulo tamén o chamou o evanxeo de Deus, pero ese seguía sendo o evanxeo do Reino de Deus:

> [9] ...vos predicamos o evanxeo de Deus... [12] para que andedes como é digno de Deus, que vos chama ao seu reino e á súa gloria. (1 Tesalonicenses 2:9,12)

Paulo tamén o chamou o evanxeo de Cristo (Romanos 1:16). A "boa mensaxe" de Xesús, a mensaxe que El ensinou.

Ten en conta que non era simplemente un evanxeo sobre a persoa de Xesucristo ou só sobre a salvación persoal. Paulo dixo que o evanxeo de Cristo incluía obedecer a Xesús, o seu regreso e o xuízo de Deus:

> [6] … Deus pague con tribulación aos que vos aflixen, [7] e para darvos descanso con nós, vós que estades aflixidos, cando o Señor Xesús se revele dende o ceo cos seus anxos poderosos, [8] en chamas de lume para vingar os que non coñecen a Deus e os que non obedecen o evanxeo do noso Señor Xesucristo. [9] Estes serán castigados con destrución eterna, lonxe da presenza do Señor e da gloria do seu poder, [10] cando El veña aquel día para ser glorificado nos seus santos e admirado entre todos os que cren, porque o noso testemuño entre vós foi crido. (2 Tesalonicenses 1:6-10)

O Novo Testamento amosa que o reino é algo que recibiremos, non que o posuímos agora plenamente:

> [28] recibimos un reino que non pode ser abalado. (Hebreos 12:28)

Podemos comprender e agardar con ilusión formar parte do Reino de Deus agora, pero aínda non entramos nel plenamente.

Paulo confirmou especificamente que un non entra plenamente no Reino de Deus como un ser humano mortal, como ocorre despois da resurrección:

> [50] Agora ben, digo isto, irmáns, que a carne e o sangue non poden herdar o reino de Deus, nin a corrupción herda a incorrupción. [51] Velaquí, dígovos un misterio: non todos durmiremos, pero todos seremos transformados... [52] nun intre, nun abrir e pechar de ollos, ao toque derradeiro da trompeta. Porque a trompeta soará, e os mortos resucitarán incorruptibles, e nós seremos transformados (1 Corintios 15:50-52)

> [1] Polo tanto, condéroche diante de Deus e do Señor Xesucristo, que ha de xulgar os vivos e os mortos na súa aparición e no seu reino.
>
> (2 Timoteo 4:1)

Paulo non só ensinou iso, senón que tamén que Xesús entregaría o Reino a Deus Pai:

> [20] Pero agora Cristo resucitou de entre os mortos e converteuse nas primicias dos que durmieron. [21] Porque, xa que por medio do home veu a morte, tamén por medio do home veu a resurrección dos mortos. [22] Porque así como todos morren en Adán, así todos serán vivificados en Cristo. [23] Pero cada un na súa orde: Cristo as primicias, despois os que son de Cristo, cando veña. [24] Despois virá o fin, cando lle entregue o reino a Deus Pai, cando poña fin a todo dominio, a toda autoridade e a todo poder. [25] Porque é preciso que El reine ata que poña a todos os inimigos debaixo dos seus pés. (1 Corintios 15:20-25)

Paulo tamén ensinou que os inxustos (que rompen os mandamentos) non herdarán o Reino de Deus:

> [9] Non sabedes que os inxustos non herdarán o reino de Deus? Non vos deixedes enganar. Nin os fornicarios, nin os idólatras, nin os adúlteros, nin os homosexuais, nin os sodomitas, [10] nin ladróns, nin avariciosos, nin borrachos, nin insultadores, nin estafadores herdarán o reino de Deus. (1 Corintios 6:9-10)

> [19] Agora ben, as obras da carne son manifestas, que son: adulterio, fornicación, impureza, lascivia, [20] idolatría, bruxería, odios, contendas, celos, arrebatos de ira, ambicións egoístas, disensións, herexías, [21] envexas, asasinatos, borracheiras, orgías e outras cousas semellantes; das cales vos digo de antemán, como tamén vos dixen antes, que os que practican tales cousas non herdarán o reino de Deus. (Gálatas 5:19-21)

> [5] Porque sabede isto: ningún fornicario, nin impuro, nin avaricioso (é dicir, idólatra) ten herdanza no reino de Cristo e de Deus. (Efesios 5:5)

Deus ten normas e esixe arrepentimento do pecado para poder entrar no Seu reino. A obediencia a Deus é necesaria para recibir o Espírito Santo, así como para alcanzar a salvación:

> [29] ...Pedro e os apóstolos... dixeron: «Estamos obrigados a obedecer a Deus antes que aos homes... [32] E nós somos testemuñas destas cousas, como tamén o é o Espírito Santo, que Deus lles deu aos que o obedecen." (Feitos 5:29, 32, AFV)
>
> [5] Cristo … [8] aínda que era Fillo, aprendeu a obediencia polos sufrimentos. [9] E, chegado á perfección, converteuse en autor de salvación eterna para todos os que o obedecen (Hebreos 5:5,8-9).

O apóstolo Paulo advertiu que algúns non ensinarían que o evanxeo de Xesús é a resposta, senón que hai outra maneira de facelo:

> [3] Graza e paz a vós de parte de Deus Pai e do noso Señor Xesucristo, [4] que se entregou polos nosos pecados, para nos librar deste presente século malvado, segundo a vontade do noso Deus e Pai, [5] a quen sexa a gloria para sempre. Amén. [6] Marabíllome de que vos esteades a apartar tan pronto daquel que vos chamou na graza de Cristo, para ir a un evanxeo diferente, [7] que non é outro; pero hai algúns que vos perturban e queren pervertir o evanxeo de Cristo. [8] Pero aínda que nós, ou un anxo do ceo, vos predique calquera outro evanxeo que non sexa o que vos predicamos, sexa anatema. [9] Como xa dixemos antes, así o digo agora de novo: se alguén vos predica un evanxeo diferente do que recibistes, sexa anatema. (Gálatas 1:3-9)
>
> [3] Pero temo que, como a serpe enganou a Eva coa súa astucia, así as vosas mentes se corrompan e se perturben e se alexen da simplicidade que hai en Cristo. [4] Porque se alguén chega predicando outro Xesús, a quen nós non predicamos, ou se vós recibides un espírito diferente, que non recibistes, ou un evanxeo diferente, que non aceptastes, ben o podedes tolerar! (2 Corintios 11:3-4)

Cal era o "outro" e "diferente", en realidade falso, evanxeo?

O falso evanxeo ten varias partes.

En xeral, o falso evanxeo é crer que non tes que obedecer realmente a Deus e esforzarte por vivir fiel ao Seu camiño mentres afirmas coñecelo (cf. Mateo 7:21-23). Tende a ser egoísta.

A serpe enganou a Eva para que caese nun falso evanxeo hai case 6000 anos (Xénese 3), e desde entón os humanos cren que saben máis que Deus e que deben decidir o ben e o mal por si mesmos. Si, despois da chegada de Xesús, o seu nome adoitaba asociarse a varios falsos evanxeos, e isto continuou e continuará ata o tempo do Anticristo final.

Na época do apóstolo Paulo, o falso evanxeo era esencialmente unha mestura gnóstica/mística de verdade e erro. Os gnósticos crían basicamente que o coñecemento especial era o que se necesitaba para alcanzar a visión espiritual, incluída a salvación. Os gnósticos tendían a crer que o que facía a carne non tiña ningunha consecuencia particular e opúñanse a obedecer a Deus en asuntos como o sábado do sétimo día. Un deses falsos líderes foi Simón o Mago, que foi reprendido/advertido polo apóstolo Pedro (Feitos 8:18-21).

Pero non é doado

O Novo Testamento mostra que Filipe ensinou o Reino de Deus:

> [5] Entón Filipe baixou á cidade de Samaria e predicoulles a Cristo... [12] creron a Filipe mentres predicaba as cousas relativas ao Reino de Deus … (Feitos 8:5,12)

Aínda así, Xesús, Paulo e os discípulos ensinaron que non é doado entrar no Reino de Deus:

> [24] E vendo Xesús que estaba moi triste, dixo: "Que difícil é para os que teñen riquezas entrar no Reino de Deus! [25] Porque é máis doado que un camelo pase polo ollo dunha agulla que que un rico entre no Reino de Deus.
>
> [26] E os que o escoitaron dixeron: «Entón, quen poderá salvarse?»
>
> [27] Pero El dixo: «O que é imposible para os homes é posible para Deus» (Lucas 18:24-27).

> [22] «É preciso que entremos no reino de Deus a través de moitas tribulacións.» (Feitos 14:22)
>
> [3] Irmáns, debemos darlle grazas sempre a Deus por vós, como é debido, porque a vosa fe medra moito e o amor de todos vós abunda uns polos outros, [4] de xeito que nós mesmos nos gloriamos de vós entre as igrexas de Deus pola vosa paciencia e fe en todas as persecucións e tribulacións que padecedes, [5] o cal é unha proba manifesta do xusto xuízo de Deus, para que sexades considerados dignos do reino de Deus, polo cal tamén sofredes; [6] xa que é xusto para Deus pagar con tribulación aos que vos aflixen, [7] e para darvos descanso con nós, vós que estades aflixidos, cando o Señor Xesús se revele dende o ceo cos seus anxos poderosos (2 Tesalonicenses 1:3-7).

Debido ás dificultades deste tempo, só algúns están a ser chamados e escollidos nesta era para formar parte dela (Mateo 22:1-14; Xoán 6:44; Hebreos 6:4-6). Outros serán chamados máis tarde, como mostra a Biblia que aqueles "que erraron no espírito chegarán a entendemento, e os que se queixaron aprenderán doutrina" (Isaías 29:24).

O apóstolo Pedro ensinou que o reino era eterno e que o evanxeo de Deus debía ser obedecido con dilixencia ou habería xuízo:

> [10] Polo tanto, irmáns, esforzádevos aínda máis por facer segura a vosa vocación e elección, porque se facedes estas cousas, nunca tropezaredes; [11] porque así se vos dará abundante entrada ao reino eterno do noso Señor e Salvador Xesucristo. (2 Pedro 1:10-11)
>
> [17] Porque chegou o momento de que o xuízo comece pola casa de Deus; e se comeza primeiro por nós, cal será o fin dos que non obedecen o evanxeo de Deus? (1 Pedro 4:17)

Os últimos libros da Biblia e o Reino

A Biblia ensina que «Deus é amor» (1 Xoán 4:8,16) e Xesús é Deus (Xoán 1:1,14); o Reino de Deus terá un Rei que é amor e cuxas leis apoian o amor, non o odio (cf. Apocalipse 22:14-15).

A Biblia tamén mostra que Deus enviará un anxo que proclamará o evanxeo eterno do reino de Deus (Apocalipse 14:6-7) e despois outro anxo para sinalar que, a pesar de parecer grande, Babilonia cae (Apocalipse 14:8-9). Estas mensaxes serán confirmacións sobrenaturais do evanxeo que o mundo recibirá previamente como testemuña e parecen ser factores para a "gran multitude" que virá a Deus durante o final (Apocalipse 7:9-14). A diferenza do poder final babilónico que xurdirá e caerá (cf. Apocalipse 18:1-18), a fase final do reino de Deus dura para sempre:

> [15] Entón o sétimo anxo tocou a trompeta: E houbo voces fortes no ceo, dicindo: "Os reinos deste mundo pasaron a ser reinos do noso Señor e do seu Cristo, e el reinará para sempre!" (Apocalipse 11:15)

Xesús reinará no reino! E a Biblia revela dous dos seus títulos:

> [16] E leva escrito no seu manto e na súa coxa un nome: REI DE REIS E SEÑOR DE SEÑORES. (Apocalipse 19:16)

Pero, é Xesús o único que reinará? Fíxate nesta pasaxe:

> [4] E vin tronos, e sentáronse neles, e encomendáronlles o xuízo. Logo vin as almas dos que foran decapitados polo seu testemuño de Xesús e pola palabra de Deus, que non adoraran a besta nin a súa imaxe, nin recibiran a súa marca nas súas frontes nin nas súas mans. E viviron e reinaron con Cristo mil anos... [6] Bendito e santo é o que ten parte na primeira resurrección. Sobre eles a segunda morte non ten poder, senón que serán sacerdotes de Deus e de Cristo, e reinarán con el mil anos. (Apocalipse 20:4,6)

Os verdadeiros cristiáns resucitarán para reinar con Cristo durante mil anos! O reino durará para sempre (Apocalipse 11:15), pero o reinado cos primeiros santos resucitados mencionados en Apocalipse 20:6 foi só por mil anos. Por iso me referín a isto antes como a primeira fase do reino: a fase física, milenial, en oposición á fase final, máis espiritual.

Varios acontecementos aparecen listados no Libro da Apocalipse como ocorrentes entre a fase milenial e a fase final do Reino de Deus:

> [7] Agora, cando se cumpran os mil anos, Satán será liberado da súa prisión [8] e sairá para enganar as nacións que están nos catro recunchos da terra, Gog e Magog, para reunilos para a batalla, cuxo número é coma a area do mar. … [11] Entón vin un gran trono branco e a quen estaba sentado nel, da cuxa presenza fuxiron a terra e o ceo, e non se atopou lugar para eles. [12] E vin os mortos, grandes e pequenos, de pé diante de Deus, e abrironse uns libros. E abriuse outro libro, que é o Libro da Vida. E os mortos foron xulgados segundo as súas obras, polas cousas que estaban escritas nos libros. [13] O mar entregou os mortos que había nel, e a Morte e o Hades entregaron os mortos que había neles. E foron xulgados, cada un segundo as súas obras. [14] Entón a Morte e o Hades foron lanzados ao lago de lume. Esta é a segunda morte. [15] E calquera que non estivese escrito no Libro da Vida foi lanzado ao lago de lume. (Apocalipse 20:7-8, 11-15)

O Libro da Apocalipse mostra que haberá unha fase posterior do reino que virá despois do reinado de mil anos e despois da segunda morte daqueles que rexeitan permanentemente o arrepentimento e os camiños de Deus:

> [1] Vin un ceo novo e unha terra nova, porque o primeiro ceo e a primeira terra xa pasaran. E xa non existía o mar. [2] Entón eu, Xoán, vin a cidade santa, a Nova Xerusalén, que baixaba do ceo, de Deus, preparada coma unha noiva ataviada para o seu marido. [3] E oín unha gran voz do ceo que dicía: «Velaquí o tabernáculo de Deus cos homes, e El habitará con eles, e eles serán o seu pobo. Deus mesmo estará con eles e será o seu Deus. [4] E Deus enxugará toda bágoa dos seus ollos; non haberá máis morte, nin loito, nin pranto. Non haberá máis dor, porque as cousas anteriores pasaron.” (Apocalipse 21:1-4)

> [1] E mostroume un río de auga de vida, resplandecente coma o cristal, que saía do trono de Deus e do Cordeiro. [2] No medio da súa rúa, e a cada lado do río, estaba a árbore da vida, que daba doce froitos, e cada árbore daba o seu froito cada mes. As follas da árbore eran para a curación das nacións. [3] E non haberá máis maldición, senón que o trono de Deus e do Cordeiro estará nela, e

> os seus servos o servirán. [4] Verán a súa cara, e o seu nome estará nas súas frontes. [5] Non haberá noite alí: non precisarán lámpada nin luz de sol, porque o Señor Deus os ilumina. E reinarán para sempre. (Apocalipse 22:1-5)

Fíxate en que este reino, que é despois dos mil anos, inclúe os servos de Deus e dura para sempre. A Cidade Santa, que foi preparada no ceo, deixará o ceo e baixará á terra. Este é o comezo da fase final do Reino de Deus. Un tempo de NON MÁIS DOR NIN SUFRIMENTO!

Os mansos herdarán a terra (Mateo 5:5) e todas as cousas (Apocalipse 21:7). A terra, incluída a Cidade Santa que estará nela, será mellor porque se implementarán os camiños de Deus. Ten en conta que:

> [7] O incremento do seu goberno e a paz non terán fin (Isaías 9:7)

Claramente haberá crecemento despois de que comece a fase final do Reino de Deus, xa que todos obedecerán o goberno de Deus.

Este será un tempo gloriosísimo:

> [9] Pero como está escrito: «Cousas que ollo non viu nin oído ouviu, nin entraron en corazón de home, son as que Deus preparou para os que o aman». [10] Pero Deus nolo revelou por medio do seu Espírito. (1 Corintios 2:9-10)

É un tempo de amor, alegría e consolo eterno. Será un tempo fantástico! O Reino de Deus fará que a eternidade sexa incriblemente mellor. Non queres ter a túa parte nel?

5. Fontes alleas ao Novo Testamento ensinaban o Reino de Deus

Pensaban os primeiros profesadores de Cristo que se supuña que debían predicar o evanxeo dun Reino de Deus literal?

Si.

Hai anos, nunha conferencia impartida polo profesor Bart Ehrman da Universidade de Carolina do Norte, repetidamente, e correctamente, salientou que, a diferenza da maioría dos cristiáns profesantes de hoxe en día, Xesús e os seus primeiros seguidores proclamaron o Reino de Deus. Aínda que a comprensión xeral do cristianismo por parte do Dr. Ehrman difire moito da do Igrexa de Deus Continua, estaríamos de acordo en que o evanxeo do reino é o que o propio Xesús proclamou e no que os seus seguidores crían. Tamén estaríamos de acordo en que moitos dos que hoxe afirman ser cristianistas non o entenden.

O escrito e sermón posterior ao Novo Testamento máis antigo conservado

O Reino de Deus foi unha parte importante do que se afirma que é "o sermón cristián completo máis antigo que se conserva" (Holmes M.W. Ancient Christian Sermon. The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations, 2nd ed. Baker Books, Grand Rapids, 2004, p. 102). Este antigo sermón cristián contén estas afirmacións sobre o reino:

> 5:5 Ademais, vós sabedes, irmáns, que a nosa permanencia no mundo da carne é insignificante e transitoria, pero a promesa de Cristo é grande e marabillosa: descanso no reino que vén e vida eterna.

A afirmación anterior demostra que o reino non é agora, senón que virá e será eterno. Ademais, este antigo sermón afirma:

> 6:9 Agora ben, se nin sequera homes xustos como estes son capaces, mediante as súas propias obras xustas, de salvar os seus fillos, que garantía temos de entrar no reino de Deus se non

> mantemos o noso bautismo puro e sen mácula? Ou quen será o noso avogado, se non se nos atopou que temos obras santas e xustas?[9:6]Polo tanto, amémonos uns aos outros, para que todos poidamos entrar no reino de Deus. [11:7] Polo tanto, se sabemos o que é correcto aos ollos de Deus, entraremos no seu reino e recibiremos as promesas que "oído non ouviu nin ollo viu nin corazón de home imaxinou".
>
> [12:1] Agardemos, polo tanto, hora tras hora o reino de Deus con amor e xustiza, xa que descoñecemos o día da aparición de Deus.[12:6]El di: virá o reino do meu Pai.

As afirmacións anteriores amosan que se necesita amor a través dunha vida axeitada, que aínda non entramos no Reino de Deus e que ocorre despois do día da aparición de Deus, é dicir, despois do regreso de Xesús. É o reino do Pai e o reino non é só Xesús.

É interesante que o sermón aparentemente cristián máis antigo que Deus permitiu que sobrevivise ensina o mesmo Reino de Deus que ensina o Novo Testamento e o Igrexa de Deus Continua agora ensina (é posible que poida ser dunha Igrexa de Deus real, pero o meu coñecemento limitado do grego limita a miña capacidade para facer unha declaración máis firme).

Líderes da Igrexa do século II e o Evanxeo do Reino

Cómpre sinalar que a principios do século II Papías, oínte de Xoán e amigo de Policarpo, considerado santo polos católicos romanos, ensinaba sobre o reino milenario. Eusebio rexistrou que Papías ensinaba:

> ... haberá un milenio despois da resurrección dos mortos, cando o reino persoal de Cristo se establecerá nesta terra. (Fragments of Papias, VI. See also Eusebius, Church History, Book 3, XXXIX, 12)

Papías ensinaba que esta sería unha época de gran abundancia:

> Do mesmo xeito, [dixo] que un gran de trigo produciría dez
>
> mil espigas, e que cada espiga tería dez mil grans, e cada gran produciría dez libras de fariña clara, pura e fina; e que as mazás, as

> sementes e a herba producirían en proporcións semellantes; e que todos os animais, alimentándose entón só das producións da terra, volveríanse pacíficos e harmoniosos, e estarían en perfecta suxeición ao home". [O testemuño destas cousas é dado por escrito por Papías, un home antigo, que foi oínte de Xoán e amigo de Policarpo, no cuarto dos seus libros; pois cinco libros foron compostos por el...] (Fragments of Papias, IV)

A publicación Carta do Novo Testamento aos Corintios afirma:

> 42:1-3 Os apóstolos recibiron o Evanxeo para nós do Señor Xesucristo; Xesucristo foi enviado por Deus. Polo tanto, Cristo é de Deus, e os apóstolos son de Cristo. Polo tanto, ambos viñeron da vontade de Deus na orde designada. Despois de recibir un encargo, e despois de seren plenamente seguros mediante a resurrección do noso Señor Xesucristo e confirmados na palabra de Deus con plena seguridade do Espírito Santo, saíron coa boa nova de que o reino de Deus viría.

Policarpo de Esmirna foi un dos primeiros líderes cristiáns, que tamén foi discípulo de Xoán, o último dos apóstolos orixinais en morrer. Policarpo, aproximadamente entre os anos 120 e 135 d.C., ensinou:

> Bendicidos os pobres e os perseguidos por mor da xustiza, porque deles é o Reino de Deus. (Polycarp. Letter to the Philippians, Chapter II. From Ante-Nicene Fathers, Volume 1 as edited by Alexander Roberts & James Donaldson. American Edition, 1885)
>
> Sabendo, pois, que "Deus non se deixa burlar", debemos andar dignos do seu mandamento e da súa gloria... Pois é bo que sexan separados das paixóns que hai no mundo, xa que "toda paixón loita contra o espírito"; e "nin os fornicarios, nin os afeminados, nin os abusadores de si mesmos coa humanidade herdarán o reino de Deus", nin os que fan cousas inconsistentes e indecorosas. (ibid., Capítulo V)
>
> Servirémoslle, pois, con temor e con toda reverencia, como El mesmo nolo mandou, e como os apóstolos que nos predicaron o

> Evanxeo, e os profetas que anunciaron de antemán a chegada do Señor. (ibid., Capítulo VI)

Do mesmo xeito que outros no Novo Testamento, Policarpo ensinaba que os xustos, non os que rompen os mandamentos, herdarían o Reino de Deus.

Tamén se afirmaba que Policarpo ensinara o seguinte:

> E no seguinte sábado dixo: "Escoitade a miña exhortación, amados fillos de Deus. Conxureinos cando os bispos estaban presentes, e agora de novo exhortovos a todos a camiñar decorosa e dignamente no camiño do Señor... Vixíade, e de novo estade preparados, non se vos pese o corazón, o novo mandamento relativo ao amor uns polos outros, a súa chegada manifestada repentinamente como un lóstrego rápido, o gran xuízo de lume, a vida eterna, o seu reino inmortal. E todo o que Deus ensina, sabede, cando escudriñades as Escrituras inspiradas, gravade coa pluma do Espírito Santo nos vosos corazóns, para que os mandamentos permanezan en vós indelebles". (Life of Polycarp, Chapter 24. J. B. Lightfoot, The Apostolic Fathers, vol. 3.2, 1889, pp. 488-506)

Melitón de Sardes, que foi líder da Igrexa de Deus arredor do ano 170 d.C., ensinou:

> Porque, en efecto, a lei emitida no evanxeo –a antiga na nova, ambas saíndo xuntas de Sión e Xerusalén–; e o mandamento emitido na graza, e o tipo no produto acabado, e o cordeiro no Fillo, e a ovella nun home, e o home en Deus...
>
> Pero o evanxeo converteuse na explicación da lei e as súas
>
> cumprimento, mentres que a igrexa se converteu no almacén da verdade...
>
> Este é quen nos librou da escravitude á liberdade, da escuridade á luz, da morte á vida, da tiranía a un reino eterno. (Melito. Homily On the Passover. Verses 7,40, 68. Translation from Kerux: The

> Journal of Online Theology. http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp)

Así, o Reino de Deus era coñecido por ser algo eterno, non simplemente a actual Igrexa cristiá ou católica romana, e incluía a lei de Deus.

Outro escrito de mediados de finais do século II exhorta á xente a mirar cara ao reino:

> Polo tanto, ninguén de vós que se engane nin mire cara atrás, senón que se achegue de boa gana ao Evanxeo do Reino de Deus. (Roman Clement. Recognitions, Book X, Chapter XLV. Excerpted from Ante-Nicene Fathers, Volume 8. Edited by Alexander Roberts & James Donaldson. American Edition, 1886)

Ademais, aínda que aparentemente non foi escrito por alguén da verdadeira igrexa, o escrito de mediados do século II titulado O pastor de Hermas na tradución de Roberts e Donaldson usa a expresión "reino de Deus" catorce veces.

Os verdadeiros cristiáns, e mesmo moitos que simplemente profesaban a súa fe en Cristo, sabían algo sobre o Reino de Deus no século II.

Mesmo o santo católico romano e ortodoxo oriental Ireneo entendía que despois da resurrección, os cristiáns entrarían no Reino de Deus. Fíxate no que escribiu, arredor do ano 180 d.C.:

> Pois tal é o estado dos que creron, xa que neles permanece continuamente o Espírito Santo, que foi dado por El no bautismo, e é retido polo receptor, se camiña en verdade, santidade, xustiza e paciencia. Pois esta alma ten unha resurrección nos que cren, recibindo o corpo a alma de novo, e xunto con ela, polo poder do Espírito Santo, sendo resucitado e entrando no reino de Deus. (Irenaeus, St., Bishop of Lyon. Translated from the Armenian by Armitage Robinson. The Demonstration of the Apostolic Preaching, Chapter 42. Wells, Somerset, Oct. 1879. As published in SOCIETY FOR PROMOTING CHRISTIAN KNOWLEDGE. NEW YORK: THE MACMILLAN CO, 1920)

Teófilo de Antioquía ensinaba:

> Eu só menciono a Súa bondade; se o chamo Reino, só menciono a Súa gloria... Pois se o fixese inmortal desde o principio, faríao Deus... Entón, non o fixo nin inmortal nin mortal, senón, como dixemos anteriormente, capaz de ambos; de xeito que se se inclinase ás cousas da inmortalidade, gardando o mandamento de Deus, recibiría como recompensa Del a inmortalidade e converteríase en Deus. (Theophilus, To Autolycus, 1:3, 2:27)

O santo católico Hipólito escribiu a principios do século III:

> E recibirás o reino dos ceos, ti que, mentres peregrináches nesta vida, coñeciches o Rei Celestial. E serás compañeiro da Deidade e coherdeiro con Cristo, xa non escravizado polas paixóns nin polas paixóns, e nunca máis consumido pola enfermidade. Porque te convertiches en Deus: porque calquera sufrimento que sufriches mentres eras home, El deucho, porque eras de molde mortal, pero calquera cousa que sexa consistente con Deus impartir, Deus prometeuche outorgarcho, porque fuches deificado e concibido para a inmortalidade. (Hippolytus. Refutation of All Heresies, Book X, Chapter 30)

O obxectivo dos humanos é ser deificados (como fillos literais de Deus, cf. Salmo 82:6) no Reino de Deus que vén.

O Reino de Deus que viña era unha ensinanza da igrexa católica orixinal (consulta tamén o noso libro electrónico gratuíto, dispoñible en ccog.org, titulado Crenzas da Igrexa Católica Orixinal: Podería un grupo remanente ter unha sucesión apostólica continua?).

Problemas nos séculos II e III

Malia a ampla aceptación do reino, no século II levantouse un líder apóstata antilei chamado Marción. Marción ensinaba contra a lei de Deus, o sábado e o Reino literal de Deus. Aínda que foi denunciado por Policarpo e outros, tivo contacto coa Igrexa de Roma durante bastante tempo e pareceu ter moita influencia na igrexa romana.

Nos séculos II e III, os alegoristas estaban a establecerse en Alexandría (Exipto). Moitos alegoristas opuxéronse á doutrina dun reino literal de Deus. Observe o informe sobre algúns deses alegoristas:

> Dionisio naceu nunha familia pagá nobre e rica en Alexandría e foi educado na súa filosofía. Deixou as escolas pagás para converterse en alumno de Oríxenes, a quen sucedeu no cargo da escola catequética de Alexandría...
>
> Clemente, Oríxenes e a escola gnóstica estaban a corromper as doutrinas dos oráculos sagrados coas súas interpretacións fantasiosas e alegóricas... obtiveron para si o nome de "alegoristas". Nepote combateu publicamente aos alegoristas e sostivo que haberá un reinado de Cristo na terra...
>
> Dionisio disputou cos seguidores de Nepote e, segundo o seu relato... "un estado de cousas como o que existe agora no reino de Deus". Esta é a primeira mención da existencia do reino de Deus no estado actual das igrexas...
>
> Nepote reprendeu o seu erro, mostrando que o reino dos ceos non é alegórico, senón que é o reino literal que vén do noso Señor na resurrección para a vida eterna...
>
> Así que a idea da chegada do reino no estado actual das cousas foi concibida e presentada na escola gnóstica de alegoristas en Exipto, entre os anos 200 e 250 d.C., un século enteiro antes de que os bispos do imperio chegasen a ser considerados ocupantes do trono...
>
> Clemente concibiu a idea do reino de Deus como un estado de verdadeiro coñecemento mental de Deus. Oríxenes expuxoa como un significado espiritual agochado na letra simple das Escrituras. (Ward, Henry Dana. The Gospel of the Kingdom: A Kingdom Not of this World; Not in this World; But to Come in the Heavenly Country, of the Resurrection from the Dead and of the Restitution of All Things. Published by Claxton, Remsen & Haffelfinger, 1870, pp. 124-125)

Así, mentres o bispo Nepote ensinaba o evanxeo do Reino de Deus, os alegoristas tentaban dar lugar a unha comprensión falsa e menos literal do mesmo. O bispo Apolinar de Hierápolis tamén tentou combater os erros dos alegoristas na mesma época. Aqueles que realmente estaban na Igrexa de Deus defenderon a verdade do Reino literal de Deus ao longo da historia.

Herbert W. Armstrong ensinou o Evanxeo do Reino, ademais

No século XX, o falecido Herbert W. Armstrong, o primeiro líder da era moderna de Filadelfia da Igrexa de Deus (Apocalipse 3:7-13), escribiu:

> Porque rexeitaron o evanxeo de Cristo..., o mundo tivo que suplantar algo máis no seu lugar. Tiveron que inventar unha falsificación! Así que escoitamos falar do reino de Deus como unha simple bonita locución (un sentimento agradable nos corazóns humanos) reducíndoo a un NADA etéreo e irreal! Outros terxiversaron que a "IGREXA" é o reino... O profeta Daniel, que viviu 600 anos antes de Cristo, sabía que o reino de Deus era un reino real, un goberno que gobernaba sobre a XENTE literal na terra...
>
> Aquí... está a explicación de Deus sobre o que É o REINO DE DEUS: "E nos días destes reis..." - aquí fálase dos dez dedos dos pés, parte de ferro e parte de arxila fráxil. Isto, ao conectar a profecía con Daniel 7 e Apocalipse 13 e 17, refírese aos novos ESTADOS UNIDOS DE EUROPA que agora se están a formar... ante os vosos propios ollos! Apocalipse 17:12 deixa claro o detalle de que será unha unión de DEZ REIS OU REINOS a que (Apocalipse 17:8) resucitará o antigo IMPERIO ROMANO...
>
> Cando Cristo veña, virá como REI de reis, gobernando toda a terra (Apocalipse 19:11-16); e o SEU REINO, o REINO DE DEUS, dixo Daniel, consumirá todos estes reinos mundanos. Apocalipse 11:15 declárao con estas palabras: “Os reinos deste mundo convertéronse nos REINOS DO NOSO SEÑOR E DO SEU CRISTO; e el reinará para sempre”! Este é O REINO DE DEUS. É o FIN dos gobernos actuais, si, e mesmo dos Estados Unidos e das nacións

británicas. Entón converteranse nos reinos, os GOBERNOS, do Señor XESUCRISTO, entón REI de reis sobre toda a terra. Isto deixa completamente CLARO o feito de que o REINO DE DEUS é un GOBERNO literal. Mesmo así como o Imperio Caldeo era un REINO, mesmo así como o Imperio Romano era un REINO, así o REINO DE DEUS é un goberno. É para asumir o GOBERNO das NACIÓNS do mundo. Xesucristo NACEU para ser REI... ¡GOBERNANTE!...

O mesmo Xesucristo que camiñou polos outeiros e vales de Terra Santa e polas rúas de Xerusalén hai máis de 1900 anos está a volver. Dixo que volvería. Despois de ser crucificado, Deus resucitouno de entre os mortos despois de tres días e tres noites (Mateo 12:40; Feitos 2:32; I Corintios 15:3-4). Subiu ao Trono de Deus. Sede do Goberno do Universo (Feitos 1:9-11; Hebreos 1:3; 8:1; 10:12; Apocalipse 3:21).

El é o "nobre" da parábola, que foi ao Trono de Deus (o "país afastado") para ser coroado como Rei de reis sobre todas as nacións e despois volver á terra (Lucas 19:12-27).

De novo, está no ceo ata os "tempos da restitución de todas as cousas" (Feitos 3:19-21). Restitución significa restaurar a un estado ou condición anterior. Neste caso, a restauración do goberno de Deus na terra e, polo tanto, a restauración da paz mundial e das condicións utópicas.

A actual axitación mundial, a escalada das guerras e as disputas chegarán ao seu clímax nun problema mundial tan grande que, a menos que Deus interveña, ningunha carne humana se salvará con vida (Mateo 24:22). No seu clímax mesmo, cando o atraso resultaría na eliminación de toda a vida deste planeta, Xesucristo volverá. Esta vez vén como Deus divino. Vén con todo o poder e a gloria do Creador que goberna o universo. (Mateo 24:30; 25:31). Vén como "Rei de reis e Señor de señores" (Apocalipse 19:16), para establecer un supergoberno mundial e gobernar todas as nacións "cunha vara de ferro" (Apocalipse 19:15; 12:5)...

Cristo indesexado?

> Pero, berrará a humanidade de alegría e daralle a benvida con éxtase e entusiasmo frenéticos? Mesmo as igrexas do cristianismo tradicional o farán?
>
> Non o farán! Crerán, porque os falsos ministros de Satán (II Cor. 11:13-15) os enganaron, que el é o Anticristo. As igrexas e as nacións estarán enfadadas pola súa chegada (Apoc. 11:15 con 11:18), e as forzas militares intentarán loitar contra el para destruílo (Apoc. 17:14)!
>
> As nacións estarán enfrascadas na batalla culminante da Terceira Guerra Mundial que se aveciña, coa fronte de batalla en Xerusalén (Zac. 14:1-2) e logo Cristo volverá. Con poder sobrenatural, "loitará contra aquelas nacións" que loiten contra el (versículo 3). Derrotaraas totalmente (Apoc. 17:14)! "Os seus pés estarán aquel día sobre o monte das Oliveiras", a moi pouca distancia ao leste de Xerusalén (Zac. 14:4). (Armstrong HW. The Mystery of the Ages, 1984)

A Biblia declara que Xesús volverá e que gañará, pero moitos loitarán contra El no seu regreso (Apocalipse 19:19). Moitos afirmarán (baseándose nun malentendido das profecías bíblicas, pero en parte por mor de falsos profetas e místicos) que o Xesús que regresa é o Anticristo final!

O seguinte texto tamén é de Herbert Armstrong:

> A verdadeira relixión: a verdade de Deus fortalecida polo amor de Deus impartido polo Espírito Santo... A ALEGRÍA INEXPRESABLE de coñecer a Deus e a Xesucristo, de coñecer a VERDADE, e a calor do AMOR divino de Deus!...
>
> As ensinanzas da verdadeira Igrexa de Deus son simplemente as de "vivir segundo cada palabra" da Santa Biblia...
>
> Os homes abandonarán o camiño de "recibir" e pasarán ao camiño de "dar": o camiño do amor de Deus.
>
> Unha NOVA CIVILIZACIÓN agora apoderarase da terra! (ibid)

A NOVA CIVILIZACIÓN é o Reino de Deus. Proclamar que a nova civilización virá e estará baseada no amor é unha parte importante do que trata o verdadeiro evanxeo do reino que Xesús e os seus seguidores ensinaron. Iso é algo que nós no Igrexa de Deus Continua predicar.

Herbert Armstrong decatouse de que Xesús estaba ensinando que a sociedade humana, mesmo cando pensa que quere obedecer, rexeitou o "camiño de vida de ceder", o camiño do amor. Case ninguén parece comprender ben a importancia do que Xesús estaba ensinando.

A salvación por medio de Xesús forma parte do Evanxeo

Agora, algunhas das persoas que leron ata aquí probablemente se pregunten sobre o papel da morte de Xesús na salvación. Si, a súa morte forma parte do evanxeo sobre o que escribiron o Novo Testamento e Herbert W. Armstrong.

O Novo Testamento mostra que o evanxeo inclúe a salvación por medio de Xesús:

> [16] Porque non me avergoño do Evanxeo de Cristo, porque é o poder de Deus para a salvación de todo aquel que cre, para o xudeu primeiro e despois para o grego (Romanos 1:16).
>
> [4] Polo tanto, os que estaban dispersos foron por todas partes predicando a palabra. [5] Entón Filipe baixou á cidade de Samaria e predicoulles a Cristo... [12] Pero cando creron a Filipe, que predicaba o Reino de Deus e o nome de Xesucristo, foron bautizados tanto homes como mulleres... [25] Entón, despois de dar testemuño e predicar a palabra do Señor, volveron a Xerusalén, predicando o Evanxeo en moitas aldeas dos samaritanos. [26] Agora un anxo do Señor falou con Filipe... [40] Filipe atopouse en Azoto. E, pasando por todas as cidades, predicou ata chegar a Cesarea. (Feitos 8:4,5,12,25,26,40)
>
> [18] Predicoulles a Xesús e a resurrección. (Feitos 17:18)
>
> [30] Entón Paulo viviu dous anos enteiros na casa que el mesmo alugaba, e acolleu a todos os que viñan a el, [31] **predicando o reino**

> **de Deus e ensinando as cousas que conciernen ao Señor Xesucristo** con toda confianza, sen que ninguén llo impedise. (Feitos 28:30-31)

Fíxate en que a predicación incluía a Xesús E o reino. Tristemente, unha comprensión axeitada do evanxeo do Reino de Deus adoita faltar nas ensinanzas das igrexas grecorromanas.

De feito, para axudarnos a formar parte dese reino, Deus amou tanto aos humanos que enviou a Xesús para morrer por nós (Xoán 3:16-17) e tamén nos salva pola súa graza (Efesios 2:8). E iso forma parte da boa nova (Feitos 20:24).

O Evanxeo do Reino é o que o mundo necesita, pero...

Traballar pola paz (Mateo 5:9) e facer o ben son obxectivos que pagan a pena (cf. Gálatas 6:10). Con todo, moitos líderes mundiais, incluídos os relixiosos, cren que será a cooperación humana internacional a que traerá paz e prosperidade, e non o Reino de Deus. E aínda que terán algúns éxitos temporais, non só non terán éxito, senón que algúns dos seus esforzos humanos acabarán levando o planeta Terra ao punto de que faría a vida insostible se Xesús non volvese para establecer o seu Reino (Mateo 24:21-22). Que os humanos arranxen a terra sen Deus é un evanxeo va e falso (Salmo 127:1).

Moitos no mundo están a tentar elaborar un plan internacional babilónico semirelixioso para instaurar unha nova orde mundial no século XXI. Isto é algo que o Igrexa de Deus Continua denunciou dende a súa creación e planea seguir denunciándoo. Dende que Satán enganou a Eva para que se namorase dunha versión do seu evanxeo hai case 6000 anos (Xénese 3), moitos humanos creron que saben mellor que Deus o que os fará mellores a eles e ao mundo.

Segundo a Biblia, fará falta unha combinación dun líder militar en Europa (chamado o Rei do Norte, tamén chamado a Besta de Apocalipse 13:1-10) xunto cun líder relixioso (chamado o falso profeta, tamén chamado O Anticristo final e a Besta de dous cornos de Apocalipse 13:11-17) da cidade dos sete outeiros (Apocalipse 17:9,18) para instaurar unha orde mundial

"babilónica" (Apocalipse 17 e 18). Aínda que a humanidade necesita o regreso de Cristo e o establecemento do Seu reino, moitos no mundo non prestarán atención a esta mensaxe no século XXI: seguirán crendo en varias versións do falso evanxeo de Satán. Pero o mundo recibirá unha testemuña.

Lembra que Xesús ensinou:

> [14] E este evanxeo do reino será predicado en todo o mundo como testemuño a todas as nacións; e entón virá o fin. (Mateo 24:14)

Fíxate en que o evanxeo do reino chegará ao mundo como testemuño, e despois chegará o fin. Ese "fin" será o comezo da "gran tribulación".

Hai varias razóns para isto.

Unha delas é que Deus quere que o mundo escoite o verdadeiro evanxeo antes do comezo da Gran Tribulación (que se mostra que comeza en Mateo 24:21). Polo tanto, a mensaxe do evanxeo é unha testemuña e unha advertencia (cf. Ezequiel 3; Amós 3:7). Isto resultará en máis conversións xentís (Romanos 11:25) e conversións non xentís (Romanos 9:27) antes de que Xesús regrese.

Outra razón é que a esencia da mensaxe será contraria ás opinións do Rei da Besta do Norte en auxe, xunto co Falso Profeta, o Anticristo final. Eses dous basicamente prometerán a paz a través do esforzo humano e o compromiso relixioso, pero iso levará ao fin (Mateo 24:14-22) e á destrución (cf. 1 Tesalonicenses 5:3).

Aínda que a Biblia di que hai que loitar pola fe verdadeira orixinal (Xudas 3), que a palabra de Deus é verdade (Xoán 17:17) e que os verdadeiros cristiáns deben estar separados daqueles que transixen co paganismo (2 Corintios 6:14-17), moitos afirmarán que o seu "evanxeo" (boas novas) implica transixir para que poidan existir a paz e a unidade. Tristemente, o verdadeiro evanxeo do Reino de Deus será considerado un falso evanxeo por moitos dos que promoven as axendas ecuménicas e interrelixiosas da Besta e do Falso Profeta (o Anticristo final).

Debido aos sinais e prodixios mentirosos asociados con eles (2 Tesalonicenses 2:9), a maioría no mundo elixirá crer unha mentira (2 Tesalonicenses 2:9-12) en lugar da mensaxe do evanxeo. Debido ás condenas indebidas do Reino milenario de Deus por parte dos católicos romanos, ortodoxos orientais, luteranos e outros, moitos afirmarán erroneamente que a mensaxe do evanxeo milenario do Reino de Deus é o falso evanxeo asociado coa Besta e o Anticristo.

Antes do comezo da Gran Tribulación, os fieis cristiáns de Filadelfia (Apocalipse 3:7-13) chegarán ao mundo (Mateo 24:14) proclamando o evanxeo milenial do reino e dicíndolle ao mundo o que certos líderes mundanos (incluíndo a Besta e o Falso Profeta) estarán tramando.

Apoiarán a mensaxe de que a Besta, o Rei do Norte, xunto co Falso Profeta, o Anticristo final, acabarán destruíndo (xunto con algúns dos seus aliados) os Estados Unidos e as nacións anglo do Reino Unido, Canadá, Australia e Nova Zelandia (Daniel 11:24,39) e que pouco despois destruirán unha confederación árabe/islámica (Daniel 11:40-43), funcionarán como instrumentos dos demos (Apocalipse 16:13-14) e, finalmente, loitarán contra Xesucristo ao seu regreso (Apocalipse 16:14; 19:19-20). Os fieis habitantes de Filadelfia (Apocalipse 3:7-13) anunciarán que o reino milenario de Deus chegará pronto.

Isto probablemente xeraría moita cobertura mediática e contribuiría ao cumprimento de Mateo 24:14. Nós no Igrexa de Deus Continua están a preparar literatura (en varios idiomas), engadindo contido a sitios web e dando outros pasos para prepararse para a «obra curta» (cf. Romanos 9:28) que axudará a Deus a determinar que Mateo 24:14 foi suficientemente provisto como testemuño do fin que está por vir.

Os líderes mundiais que proclaman o "falso evanxeo" (probablemente algún tipo "novo" de líder de Europa xunto cun pontífice comprometido que afirmará unha forma de catolicismo) non lles gustará esa proclamación: non quererán que o mundo saiba o que realmente farán (e pode que nin sequera o crean eles mesmos ao principio, cf. Isaías 10:5-7). Eles e/ou os seus partidarios tamén probablemente ensinarán falsamente que os cristiáns fieis de Filadelfia estarán a defender unha doutrina extremista (milenarismo) dun anticristo que vén. Calquera que sexan as

condenas que eles e/ou os seus seguidores fagan aos fieis de Filadelfia e aos Igrexa de Deus Continua desencadeará persecución (Daniel 11:29-35; Apocalipse 12:13-15). Isto tamén levará ao fin: o comezo da Gran Tribulación (Mateo 24:21; Daniel 11:39; cf. Mateo 24:14-15; Daniel 11:31), así como un período de protección de 3 anos e medio para os cristiáns fieis de Filadelfia (Apocalipse 3:10; 12:14-16).

A Besta e o Falso Profeta usarán a forza, a extorsión económica, os sinais, os prodixios mentirosos, o asasinato e outras presións (Apocalipse 13:10-17; 16:14; Daniel 7:25; 2 Tesalonicenses 2:9-10) para ter o control. Os cristiáns preguntarán:

> [10] «Ata cando, Señor, santo e verdadeiro, non xulgarás e vingarás o noso sangue dos que habitan na terra?» (Apocalipse 6:10)

Ao longo dos tempos, o pobo de Deus preguntouse: "Canto tempo tardará en que Xesús volva?"

Aínda que non sabemos o día nin a hora, agardamos que Xesús regrese (e que se estableza o Reino milenario de Deus) no século XXI, baseándonos en moitas escrituras (por exemplo, Mateo 24:4-34; Salmo 90:4; Oseas 6:2; Lucas 21:7-36; Hebreos 1:1-2; 4:4,11; 2 Pedro 3:3-8; 1 Tesalonicenses 5:4), algunhas partes das cales vemos que se cumpren agora.

Se Xesús non intervén, a humanidade terá aniquilado toda a vida:

> [21] Porque entón haberá unha gran tribulación, como non a houbo desde o principio do mundo ata agora, nin a haberá nunca. [22] E se aqueles días non fosen abreviados, ninguén se salvaría; pero por mor dos escollidos, aqueles días serán abreviados. (Mateo 24:21-22)

> [29] Inmediatamente despois da tribulación daqueles días, o sol escurecerase e a lúa non dará a súa luz; as estrelas caerán do ceo e os poderes dos ceos serán conmovidos. [30] Entón aparecerá no ceo o sinal do Fillo do Home, e entón todas as tribos da terra farán lamento, e verán o Fillo do Home vindo sobre as nubes do ceo con poder e gran gloria. [31] E enviará os seus anxos cun gran son de

> trompeta, e reunirán os seus elixidos dos catro ventos, dun extremo do ceo ao outro. (Mateo 24:29-31)

O Reino de Deus é o que o mundo necesita.

Embaixadores para o Reino

Cal é o teu papel no Reino?

Agora mesmo, se es un verdadeiro cristián, debes ser un embaixador de Xesús e do Reino de Deus. Observa o que escribiu o apóstolo Paulo:

> [20] Agora, pois, somos embaixadores de Cristo, coma se Deus estivese a interceder por medio de nós. Rogámosvos en nome de Cristo: reconciliádevos con Deus. (2 Corintios 5:20)

> [14] Estade, pois, firmes, ceñidos coa verdade, revestidos coa coiraza da xustiza, [15] e calzados os pés coa preparación do evanxeo da paz; [16] sobre todo, tomade o escudo da fe co que poderedes apagar todos os dardos de lume do maligno. [17] Tomade o casco da salvación e a espada do Espírito, que é a palabra de Deus; [18] orando sempre con toda oración e súplica no Espírito, vixiando con toda perseveranza e súplica por todos os santos, [19] e por min, para que me sexa dada a palabra, para que poida abrir a miña boca con valentía para dar a coñecer o misterio do Evanxeo, [20] para o cal son embaixador encadeado; para que nel poida falar con ousadía, como debo falar. (Efesios 6:14-20)

Que é un embaixador? Merriam-Webster ten a seguinte definición:

> 1: un enviado oficial; especialmente: un axente diplomático do rango máis alto acreditado ante un goberno ou soberano estranxeiro como representante residente do seu propio goberno ou soberano ou nomeado para unha misión diplomática especial e, a miúdo, temporal
>
> 2 a: un representante ou mensaxeiro autorizado

Se es un cristián de verdade, es un enviado oficial, por Cristo! Observa o que escribiu o apóstolo Pedro:

> [9] Mais vós sodes unha xeración escollida, un sacerdocio real, unha nación santa, o pobo que El se lle adquiriu, para que proclamedes as virtudes daquel que vos chamou das tebras á súa luz marabillosa; [10] que antes non erades pobo, pero agora sodes pobo de Deus; que antes non obtivestes misericordia, pero agora obtivestes misericordia. (1 Pedro 2:9-10)

Como cristiáns, debemos formar parte dunha nación santa.

Que nación é agora santa?

Ben, certamente ningún dos reinos deste mundo, pero finalmente formarán parte do Reino de Cristo (Apocalipse 11:15). É a nación de Deus, o Seu Reino, o que é santo.

Como embaixadores, normalmente non participamos directamente na política das nacións deste mundo. Pero debemos vivir o xeito de vida de Deus agora (consulta tamén o libro electrónico gratuíto dispoñible en www.ccog.org titulado: Cristiáns: Embaixadores do Reino de Deus, instrucións bíblicas para vivir como cristiáns). Vivindo agora o xeito de vida de Deus, aprendemos mellor por que os camiños de Deus son os mellores, para que no Seu reino poidamos ser reis e sacerdotes e reinar con Cristo na terra:

> [5] A El que nos amou e nos lavou dos nosos pecados co seu propio sangue, [6] e fixonos reis e sacerdotes para o seu Deus e Pai, a el sexa a gloria e o dominio para sempre. Amén. (Apocalipse 1:5-6)

> [10] E fixéronnos reis e sacerdotes para o noso Deus; e reinaremos sobre a terra. (Apocalipse 5:10)

Un aspecto futuro de converterse en reis e sacerdotes será ensinarlles aos mortais a camiñar polos camiños de Deus:

> [19] Porque o pobo habitará en Sión, en Xerusalén; ti non chorarás máis. El terá moita misericordia contigo ao son do teu clamor;

cando o escoite, responderache. [20] E aínda que o Señor che dea pan de adversidade e auga de aflición, os teus mestres non serán máis escondidos, senón que os teus ollos verán os teus mestres. [21] Os teus oídos escoitarán unha palabra detrás de ti, dicindo: "Este é o camiño, anímate por el", sempre que te desvíes á dereita ou sempre que te desvíes á esquerda. (Isaías 30:19-21)

Aínda que esa é unha profecía para o reino milenial, nesta era os cristiáns deben estar preparados para ensinar:

[12] ... xa deberíades ser mestres neste tempo (Hebreos 5:12)

[15] Mais santificade o Señor Deus nos vosos corazóns; e estade sempre dispostos a responder con mansedume e temor a todo aquel que vos pregunte razón da esperanza que hai en vós. (1 Pedro 3:15) KJV Biblia)

A Biblia mostra que moitos dos cristiáns máis fieis, xusto antes do comezo da Gran Tribulación, instruirán a moitos:

[33] E os entendidos do pobo instruirán a moitos (Daniel 11:33)

Entón, aprender e crecer en graza e coñecemento (2 Pedro 3:18) é algo que deberiamos estar facendo agora. Xesús dixo: «Seredes as miñas testemuñas en Xerusalén, en toda a Xudea e Samaria, e ata os confíns da terra» (Feitos 1:8). Parte do teu papel no Reino de Deus é ser capaz de ensinar.

E para os cristiáns máis fieis, os de Filadelfia (Apocalipse 3:7-13), isto tamén incluirá apoiar o importante testemuño do evanxeo antes do comezo do reino milenario de Deus (cf. Mateo 24:14).

Despois de que se estableza o Reino de Deus, o pobo de Deus será empregado para axudar a restaurar un planeta danado:

[12] Aqueles de entre vós reconstruirán os antigos lugares abandonados;
Erguirás os alicerces de moitas xeracións; e serás chamado o

> Reparador da Brecha, o Restaurador das Rúas para que habiten nelas. (Isaías 58:12)

Así, o pobo de Deus que viviu ao xeito de Deus nesta era facilitará que a xente viva nas cidades (e noutros lugares) durante este tempo de restauración do milenio.

O mundo será realmente un lugar mellor. Deberíamos ser embaixadores de Cristo agora, para que tamén poidamos servir no Seu Reino.

A verdadeira mensaxe do Evanxeo é transformadora

Xesús dixo: «Se permanecedes na miña palabra, seredes verdadeiramente os meus discípulos. 32 E coñeceredes a verdade, e a verdade vos fará libres» (Xoán 8:31-32). Coñecer a verdade sobre o evanxeo do Reino de Deus líbranos de estar atrapados nas falsas esperanzas deste mundo. Podemos apoiar con coraxe un plan que funciona: o plan de Deus! Satán enganou a todo o mundo (Apocalipse 12:9) e o Reino de Deus é a verdadeira solución. Necesitamos defender e defender a verdade (cf. Xoán 18:37).

A mensaxe do evanxeo é máis que a salvación persoal. A boa nova do Reino de Deus debería transformar a unha persoa nesta era:

> [2] E non vos conformedes a este mundo, senón transformadevos mediante a renovación da vosa mente, para que comprobedes cal sexa a boa, agradable e perfecta vontade de Deus. (Romanos 12:2)

Os verdadeiros cristiáns transfórmanse para servir a Deus e aos demais:

> [22] Escravos, obedecede en todo aos vosos amos segundo a carne, non segundo os ollos, como querendo agradar aos homes, senón con sinceridade de corazón, temendo a Deus. [23] E todo o que fagades, facédeo de corazón, como para o Señor e non para os homes, [24] sabendo que recibiredes do Señor a recompensa da herdanza; porque servides ao Señor Cristo. (Colosenses 3:22-24)

> [28] Polo tanto, xa que recibimos un reino que non pode ser abalado, teñamos graza para servir a Deus dun xeito aceptable, con reverencia e temor piadoso. (Hebreos 12:28)

Os verdadeiros cristiáns viven de forma diferente ao mundo. Aceptamos os estándares de Deus por riba dos do mundo sobre o que está ben e o que está mal. Os xustos viven pola fe (Hebreos 10:38), xa que se necesita fe para vivir o camiño de Deus nesta era. Os cristiáns eran considerados tan diferentes do mundo no que vivían, que o seu modo de vida era coñecido como "o Camiño" no Novo Testamento (Feitos 9:2; 19:9; 24:14,22). O mundo vive egoístamente, enganado baixo o dominio de Satán, no que se chamou "o camiño de Caín" (Xudas 11).

O Evanxeo do Reino de Deus é unha mensaxe de xustiza, alegría e paz (Romanos 14:17). A palabra profética, ben entendida, é reconfortante (cf. 1 Corintios 14:3; 1 Tesalonicenses 4:18), especialmente mentres vemos como o mundo se derruba (cf. Lucas 21:8-36). O verdadeiro xeito de vida cristián leva á abundancia espiritual e ás bendicións físicas (Marcos 10:29-30). Esta é parte da razón pola que aqueles que o viven entenden que o mundo necesita o Reino de Deus. Os cristiáns son embaixadores do Reino de Deus.

Os cristiáns poñemos a nosa esperanza no espiritual, non no físico, aínda que vivamos nun mundo físico (Romanos 8:5-8). Temos a "esperanza do evanxeo" (Colosenses 1:23). Isto é algo que os primeiros cristiáns entenderon e que moitos dos que profesan a Xesús hoxe non comprenden realmente.

6. As igrexas grecorromanas ensinan que o Reino é importante, pero...

As igrexas grecorromanas cren que ensinan aspectos do Reino de Deus, pero teñen dificultades para comprender realmente o que é. Por exemplo, A Enciclopedia Católicaensina isto sobre o reino:

> Cristo... En cada etapa do seu ensino, a chegada deste reino, os seus diversos aspectos, o seu significado preciso, o xeito en que se debe alcanzar, constitúen o elemento básico dos seus discursos, ata o punto de que o seu discurso se chama "o evanxeo do reino"... comezaron a falar da Igrexa como "o reino de Deus"; cf. Col., I, 13; I Tes., ii, 12; Apoc., I, 6, 9; v, 10, etc.... significa a Igrexa como esa institución divina... (Pope H. Kingdom of God. The Catholic Encyclopedia, Volume VIII. 1910)

Aínda que o anterior apuntaba a "Col., I, 13; I Tes., ii, 12; Apoc., I, 6, 9; v, 10", se os buscas, verás que ningún deses versículos di nada sobre a Igrexa como o Reino de Deus. Ensinan que os crentes formarán parte do Reino de Deus ou que é o reino de Xesús. A Biblia advirte que moitos cambiarían o evanxeo ou se volverían a outro, un falso (Gálatas 1:3-9). Tristemente, varios fixeron iso.

Xesús ensinou: «Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai senón por min» (Xoán 14:6). Pedro ensinou: «E en ningún outro hai salvación, porque non hai outro nome debaixo do ceo, dado aos homes, polo que debamos ser salvos» (Feitos 4:12). Pedro díxolles aos xudeus que todos debían ter fe para arrepentirse e aceptar a Xesús para ser salvos (Feitos 2:38).

En contraste con isto, o falecido Papa Francisco ensinou que os ateos, sen Xesús, poden salvarse mediante boas obras! Tamén ensina que os xudeus poden salvarse sen aceptar a Xesús! Ademais, el e algúns grecorromanos tamén parecen considerar que unha versión non bíblica de "María" é unha chave para o Evanxeo, así como unha chave para a unidade ecuménica e interrelixiosa. Tristemente, eles e outros non entenden a importancia de

Xesús NIN o verdadeiro Evanxeo do Reino de Deus. Moitos están a promover falsos evanxeos.

Moitos desexan camiñar pola vista e ter fe no mundo. O Novo Testamento ensina que os cristiáns deben mirar cara arriba:

> [2] Poñede a vosa mente nas cousas de arriba, non nas da terra. (Colosenses 3:2)
>
> [7] Porque andamos pola fe, non pola vista. (2 Corintios 5:7)

Con todo, o papa Pío XI basicamente ensinaba a camiñar segundo as súas vistas na súa igrexa:

> ... a Igrexa Católica ... é o reino de Cristo na terra. (Pius's encyclical Quas Primas).

O sitio web CatholicBible101 afirma que «o Reino de Deus foi establecido na terra por Xesucristo no ano 33 d.C., na forma da súa Igrexa, dirixida por Pedro... a Igrexa Católica». Con todo, o Reino de Deus milenario non está aquí nin é a Igrexa de Roma. Cando chegue, estará na terra. Aínda que a verdadeira Igrexa de Deus ten as «chaves do reino» (Mateo 16:19), aqueles que afirman que unha igrexa é o reino de Deus «quitaron a chave do coñecemento» (Lucas 11:52).

A Igrexa de Roma ensina con tanta forza contra un Reino milenario de Deus terreal que se aveciña axiña que é basicamente a única "doutrina do Anticristo" que figura no Catecismo oficial da Igrexa Católica:

> **676** O engano do Anticristo xa comeza a tomar forma no mundo cada vez que se pretende realizar dentro da historia esa esperanza mesiánica que só pode realizarse máis alá da historia a través do xuízo escatolóxico. A Igrexa rexeitou mesmo formas modificadas desta falsificación do reino para chegar ao nome de milenarismo... (Catechism of the Catholic Church. Imprimatur Potest +Joseph Cardinal Ratzinger. Doubleday, NY 1995, p. 194)

Tristemente, aqueles que estean de acordo con esa postura terán grandes problemas coa proclamación do Evanxeo do Reino de Deus ao final. Algúns

tomarán medidas terribles contra aqueles que o proclaman (Daniel 7:25; 11:30-36). Pero, poderías pensar, non estarán no reino todos os que profesan a Xesús como Señor? Non, non o estarán. Observa o que dixo Xesús:

> [21] "Non todo o que me di: 'Señor, Señor', entrará no reino dos ceos, senón o que fai a vontade do meu Pai que está no ceo. [22] Moitos me dirán aquel día: "Señor, Señor, non profetizamos no teu nome, non botamos fóra demos no teu nome e non fixemos moitos milagres no teu nome?" [23] E entón declarareilles: "Nunca vos coñecín; afastádevos de min, vós que practicades a iniquidade!" (Mateo 7:21-23)

O apóstolo Paulo sinalou que o "misterio da anarquía" xa estaba "en acción" (2 Tesalonicenses 2:7) no seu tempo. Esta anarquía tamén está relacionada con algo contra o que a Biblia advirte nos últimos tempos e que se chama "Misterio, a Grande Babilonia" (Apocalipse 17:3-5).

O "misterio da anarquía" está relacionado cos cristiáns profesantes que cren que non necesitan esforzarse por cumprir a lei dos Dez Mandamentos de Deus, etc., e/ou que existen moitas excepcións aceptables a ela e/ou que existen formas aceptables de penitencia para quebrantar a lei de Deus, polo que, aínda que pensan que teñen unha forma da lei de Deus, non están a cumprir unha forma de cristianismo que Xesús ou os seus apóstolos recoñecerían como lexítima.

Moitos dos que afirman ser cristianistas son coma os fariseos que violaron os mandamentos de Deus, pero afirmaron que as súas tradicións o facían aceptable (Xesús denunciou esa postura (Mateo 15:3-9)! Isaías tamén advertiu que as persoas que afirmaban ser de Deus se rebelarían contra a súa lei (Isaías 30:9). Tristemente, esta rebelión sen lei é algo que vemos ata hoxe.

Outro "misterio" semella ser que a Igrexa de Roma parece crer que as súas axendas ecuménicas e interrelixiosas militaristas levarán á paz e a unha versión non bíblica do Reino de Deus na terra. As Escrituras advirten contra unha unidade ecuménica que virá, e que ensina que terá éxito durante uns

anos (nota: a New Jerusalem Biblia, unha tradución aprobada pola católica romana):

> [4] Prostrouse ante o dragón, porque lle dera á besta o seu poder; e prostrouse ante a besta, dicindo: "Quen se pode comparar coa besta? Quen pode loitar contra ela?" [5] Á besta permitíuselle pronunciar as súas gabanzas e blasfemias e estar activa durante corenta e dous meses; [6] e pronunciou as súas blasfemias contra Deus, contra o seu nome, a súa Tenda celestial e todos os que alí se acubillan. [7] Foille permitido facer guerra aos santos e vencelos, e déuselle poder sobre toda raza, pobo, lingua e nación; [8] e toda a xente do mundo o adorará, é dicir, todos aqueles cuxo nome non foi escrito desde a fundación do mundo no libro da vida do Cordeiro sacrificial. [9] Que escoite quen poida oír: [10] Os que están para o cativerio, para o cativerio; os que están para a morte pola espada, para a morte pola espada. Por iso os santos deben ter perseveranza e fe. (Apocalipse 13:4-10, NJB Biblia)

A Biblia advirte contra unha unidade babilónica no tempo do fin:

> [1] Un dos sete anxos que tiñan as sete copas achegouse a min e díxome: «Achégate, e mostraréiche o castigo da gran prostituta que está sentada xunto ás augas abundantes, [2] coa que se prostituíron todos os reis da terra e que emborrachou a toda a poboación do mundo co viño do seu adulterio. [3] Levoume en espírito a un deserto, e alí vin unha muller montada nunha besta escarlata que tiña sete cabezas e dez cornos e títulos blasfemos escritos por todas partes. [4] A muller estaba vestida de púrpura e escarlata, e resplandecía con ouro, xoias e perlas, e levaba unha copa de viño de ouro chea da inmundicia da súa prostitución; [5] **na súa fronte tiña escrito un nome, un nome críptico: «Babilonia a Grande, a nai de todas as prostitutas e de todas as prácticas inmundas da terra**.' [6] Vin que estaba bébeda, bébeda co sangue dos santos e co sangue dos mártires de Xesús; e cando a vin, quedei completamente perplexo. (Apocalipse 17:1-6, NJB Biblia)

> [9] Isto require astucia. O **sete cabezas son os sete outeiros**, no que a muller está sentada... [18] A muller que viches é **a gran cidade** que

ten autoridade sobre todos os gobernantes da terra.' (Apocalipse 17:9,18, NJB Biblia)

[1] Despois disto, vin outro anxo baixar do ceo, con gran poder que lle fora dado; a terra resplandecía coa súa gloria. [2] A todo pulmón berrou: «Caeu Babilonia, **Babilonia a Grande** caeu e converteuse en refuxio de demos e nun aloxamento para todo espírito inmundo e paxaro sucio e repugnante. [3] Todas as nacións beberon do viño da súa prostitución; todos os reis da terra prostituíronse con ela, e todos os comerciantes enriquecéronse coa súa libertinaxe. [4] Outra voz falou dende o ceo; escoiteina dicir: '**Saíde dela, pobo meu, lonxe dela, para que non participedes nos seus crimes e non teñades que soportar as mesmas pragas**. [5] Os seus pecados chegaron ata o ceo, e Deus ten presentes os seus crimes: trátaa como ela tratou aos demais. [6] Deberá recibir o dobre da cantidade que esixiu. Deberá tomar unha cunca dobremente forte da súa propia mestura. [7] Cada unha das súas pompas e orgías vai acompañada dunha tortura ou dunha agonía. Estou entronizada como raíña, pensa; non son viúva e nunca coñecerei o loito. [8] Por iso, nun só día, as pragas caerán sobre ela: enfermidade, loito e fame. Será queimada ata os cimentos. O Señor Deus, que a condenou, é poderoso. [9] Haberá loito e pranto por ela por parte dos reis da terra que se prostituíron con ela e tiveron orgías con ela. Ven o fume mentres arde (Apocalipse 18:1-9) NJB Biblia)

En Zacarías, a Biblia advirte contra a chegada dunha Babilonia e mostra que a unidade axeitada non se producirá ata despois do regreso de Xesús:

[10] Coidado! Coidado! Fuxide da terra do norte -oráculo de Yahvé-, porque vos dispersei polos catro ventos do ceo -oráculo de Yahvé-. [11] Coidado! Escapa, **Sión, agora vivindo coa filla de Babilonia!**

[12] Pois isto di Iavé Sabaot, xa que a Gloria encomendada sobre as nacións que vos saquearon: "Quen vos toca toca á pupila dos meus ollos". [13] Agora mirade, eu brandirei a miña man contra eles e serán saqueados por aqueles a quen escravizaron. Entón saberedes que o Señor dos Sabados me enviou! [14] Canta e alégrate, filla de Sión, porque agora veño vivir entre ti -declara o Señor-. [15] E aquel día

> moitas nacións converteranse ao Señor, e faranse o seu pobo, e vivirán entre vós. Entón saberedes que o Señor dos ejércitos me enviou a vós. [16] Iavé tomará posesión de Xudá, a súa porción na Terra Santa, e volverá escoller a Xerusalén (Zacarías 2:10-16). NJB Biblia; nota na KJV/NKJV versións da Biblia os versículos están listados como Zacarías 2:6-12)

Aínda que a cooperación en certos asuntos pode ser boa, os aspectos dos movementos ecuménicos e interrelixiosos que as Nacións Unidas, o Vaticano, moitos líderes protestantes e ortodoxos orientais están a promover son claramente condenados pola Biblia e non se deben fomentar. Xesús advertiu sobre aqueles que afirman seguilo e que "enganarían a moitos" (Mateo 24:4-5). Gran parte do ecumenismo está relacionado coa apertura do primeiro selo de Apocalipse 6:1-2, tamén coñecido como o "xinete branco" de Apocalipse (que NON é Xesús) e a prostituta de Apocalipse 17.

Do mesmo xeito que Zacarías, o apóstolo Paulo tamén ensinou que a verdadeira unidade da fe non se produciría ata despois do regreso de Xesús:

> [13] ata que todos alcancemos a unidade na fe e no coñecemento do Fillo de Deus e formemos o Home perfecto, plenamente maduro coa plenitude do propio Cristo. (Efesios 4:13, NJB Biblia)

Quenes cren que esta unidade chega antes do regreso de Xesús están equivocados. En realidade, cando Xesús regrese, terá que destruír a unidade das nacións que se unirán contra El:

> [11:15] Entón o sétimo anxo tocou a súa trompeta, e ouvíronse voces que gritaban no ceo, dicindo: "O reino do mundo converteuse no reino do noso Señor e do seu Cristo, e el reinará para sempre". [16] Os vinte e catro anciáns, sentados na presenza de Deus, prostraronse e tocaron a terra coas frontes adorando a Deus [17] con estas palabras: «Dámosche grazas, Señor Deus Todopoderoso, El que es, El que eras, por asumir o teu gran poder e comezar o teu reinado». [18] As nacións estaban en alboroto, e agora chegou o tempo da túa retribución, e de xulgar os mortos, e de recompensar

os teus servos os profetas, os santos e os que temen o teu nome, pequenos e grandes. Chegou o tempo de destruír os que están a destruír a terra. (Apocalipse 11:15-18) NJB Biblia)

19:6 E oín o que parecían ser as voces dunha gran multitude, coma o son do océano ou o gran estrondo dun trono, respondendo: «Aleluia! O reino do Señor, noso Deus Todopoderoso, comezou... 19 Entón vin a besta, con todos os reis da terra e os seus exércitos, reunidos para loitar contra o Cabaleiro e o seu exército. 20 Mais a besta foi levada prisioneira, xunto co falso profeta que fixera milagres en nome da besta e que con eles enganara aos que aceptaran ser marcados coa marca da besta e aos que adoraran a súa estatua. Estes dous foron lanzados vivos ao lago de lume e xofre ardente. 21 Todos os demais foron asasinados pola espada do Xinete, que saíu da súa boca, e todos os paxaros encheronse coa súa carne... 20:4 Entón vin tronos, onde se sentaron, e neles se lle confiriu o poder de xulgar. Vin as almas de todos os que foran decapitados por dar testemuño de Xesús e por predicar a palabra de Deus, e os que se negaron a adorar a besta nin a súa estatua e non aceptaron a marca nas súas frontes nin nas súas mans; cobraron vida e reinaron con Cristo mil anos. (Apocalipse 19:6,19-21; 20:4) NJB Biblia)

Fíxate en que Xesús terá que destruír os exércitos do mundo unidos contra El. Entón El e os santos da primeira resurrección reinarán. Será entón cando haberá unha axeitada unidade da fe. Tristemente, moitos escoitarán a falsos ministros que parecen bos, pero non o son, como advertiu o apóstolo Paulo (2 Corintios 11:14-15). Se máis xente entendese verdadeiramente a Biblia e o evanxeo do Reino de Deus, menos xente loitaría contra Xesús no seu regreso.

7. Por que o Reino de Deus?

Aínda que aos humanos lles gusta pensar que somos moi intelixentes, a nosa comprensión ten límites, pero o "entendemento de Deus é infinito" (Salmo 147:5).

Por iso será necesaria a intervención de Deus para arranxar este planeta.

Aínda que moitos cren en Deus, a gran maioría dos humanos non están dispostos a facer o que El di e vivir segundo El realmente manda. Observe o seguinte:

> [8] El mostrouche, oh home, o que é bo; e que é o Señor que che esixe, senón que practiques a xustiza, que ames a misericordia e que andes humildemente co teu Deus? (Miqueas 6:8)

Camiñar humildemente con Deus non é algo que a humanidade estivese realmente disposta a facer. Desde os tempos de Adán e Eva (Xénese 3:1-6), os humanos elixiron confiar en si mesmos e nas súas prioridades, por riba das de Deus, a pesar dos seus mandamentos (Éxodo 20:3-17).

O Libro dos Proverbios ensina:

> [5] Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoies na túa propia intelixencia; [6] Recoñéceo en todos os teus camiños, e el endereitará os teus sendeiros. [7] Non sexas sabio aos teus propios ollos; teme ao Señor e apártate do mal. (Proverbios 3:5-7)

Con todo, a maioría da xente non confía de verdade en Deus con todo o seu corazón nin espera a que El dirixa os seus pasos. Moitos din que farán o que Deus quere, pero non o fan. A humanidade foi enganada por Satán (Apocalipse 12:9) e caeu nas concupiscencias do mundo e na "orgulleza da vida" (1 Xoán 2:16).

Polo tanto, moitos crearon as súas propias tradicións relixiosas e gobernos seculares porque cren que saben o que é mellor. Non obstante, non o fan (cf. Xeremías 10:23) nin tampouco se arrepentirán de verdade.

Por iso a humanidade necesita o Reino de Deus (cf. Mateo 24:21-22).

Considera as Benaventuranzas

Unha das series de declaracións máis coñecidas que deu Xesús foron as benaventuranzas, que pronunciou no seu *Sermón do Monte*.

Fíxate nalgunhas das cousas que dixo:

> [3] "Benditos os pobres de espírito, porque deles é o reino dos ceos."
> [4] Bendicidos os que choran, porque eles serán consolados. [5] Bendicidos os mansos, porque eles herdarán a terra. [6] Bendicidos os que teñen fame e sede de xustiza, porque eles serán saciados. [7] Bendicidos os misericordiosos, porque eles alcanzarán misericordia. [8] Bendicidos os de corazón puro, porque eles verán a Deus. [9] Bendicidos os pacificadores, porque serán chamados fillos de Deus. [10] Bendicidos os que son perseguidos por mor da xustiza, porque deles é o reino dos ceos. (Mateo 5:3-10)

É no Reino de Deus (cf. Marcos 4:30-31), a miúdo chamado Reino dos ceos por Mateo (cf. Mateo 13:31), onde se cumprirán estas benditas promesas. É no Reino de Deus onde se cumprirá a promesa de que os mansos herdarán a terra e os puros verán a Deus. Agarda con ansias a boa nova das bendicións no Reino de Deus!

Os camiños de Deus son rectos

A verdade é que Deus é amor (1 Xoán 4:8,16) e Deus NON é egoísta. As leis de Deus mostran amor cara a Deus e amor cara ao noso veciño (Marcos 12:29-31; Santiago 2:8-11). Os camiños do mundo son egoístas e acaban en morte (Romanos 8:6).

Fíxate que a Biblia mostra que os verdadeiros cristiáns observan os mandamentos:

> [1] Quen cre que Xesús é o Cristo, naceu de Deus, e todo aquel que ama ao que o xerou, ama tamén ao que foi nacido del. [2] Nisto sabemos que amamos os fillos de Deus, cando amamos a Deus e gardamos os seus mandamentos. [3] Porque este é o amor de Deus: que gardemos os seus mandamentos. E os seus mandamentos non son pesados. (1 Xoán 5:1-3)

Todos os "mandamentos de Deus son xustiza" (Salmo 119:172). Os seus camiños son puros (Tito 1:15). Tristemente, moitos aceptaron diversas formas de "ilegalidade" e non se decatan de que Xesús NON veu para destruír a lei nin os profetas, senón para cumprilos (Mateo 5:17), explicando o seu verdadeiro significado e ampliándoos máis alá do que moitos pensaban (por exemplo, Mateo 5:21-28). Xesús ensinou que "quen os faga e os ensine, será chamado grande no reino dos ceos" (Mateo 5:19) (os termos "Reino de Deus" e "reino dos ceos" son intercambiables).

A Biblia ensina que a fe sen obras é morta (Santiago 2:17). Moitos afirman seguir a Xesús, pero non cren verdadeiramente nas súas ensinanzas (Mateo 7:21-23) e non o imitan como deberían (cf. 1 Corintios 11:1). «O pecado é a transgresión da lei» (1 Xoán 3:4, KJV Biblia) e todos pecaron (Romanos 3:23). Non obstante, a Biblia mostra que a misericordia triunfará sobre o xuízo (Santiago 2:13) xa que Deus realmente ten un plan para todos (cf. Lucas 3:6).

As solucións humanas, á parte dos camiños de Deus, non funcionarán. No reino milenial, Xesús gobernará cunha "vara de ferro" (Apocalipse 19:15), e o ben prevalecerá a medida que a xente viva o camiño de Deus. **TODOS os problemas do mundo existen porque as sociedades deste mundo se negan a obedecer a Deus e á súa lei**. A historia demostra que a humanidade non é capaz de resolver os problemas da sociedade:

> [6] Porque a inclinación carnal é morte, pero a inclinación espiritual é vida e paz. [7] Porque a mente carnal é inimizade contra Deus; pois non se somete á lei de Deus, nin tampouco pode selo. [8] Polo tanto, os que viven segundo a carne non poden agradar a Deus. (Romanos 8:6-8)

Os cristiáns deben centrarse no espiritual e, despois do arrepentimento e o bautismo, reciben o Espírito de Deus para facelo nesta era (Romanos 8:9), a pesar das nosas debilidades persoais:

> [26] Pois vedes a vosa vocación, irmáns, que non hai moitos sabios segundo a carne, nin moitos poderosos, nin moitos nobres, os chamados. [27] Mais Deus escolleu as cousas tolas do mundo para avergoñar as sabias, e Deus escolleu as cousas febles do mundo

para avergoñar as fortes; [28] e Deus escolleu as cousas vil do mundo e as desprezadas, e as que non son, para reducir a nada as que son, [29] para que ningunha carne se gloríe na súa presenza. [30] Pero vós estades por El en Cristo Xesús, quen se converteu para nós por Deus sabedoría, xustiza, santificación e redención, [31] que, como está escrito: «Quen se gloría, gloríese no Señor» (1 Corintios 1:26-31).

Os cristiáns debemos gloriarnos no plan de Deus! Camiñamos pola fe agora (2 Corintios 5:7), mirando cara arriba (Colosenses 3:2) con fe (Hebreos 11:6). Seremos bendicidos por gardar os mandamentos de Deus (Apocalipse 22:14).

Por que o Evanxeo do Reino de Deus?

Os protestantes tenden a sentir que, unha vez que aceptaron a Xesús como salvador, buscaron o Reino de Deus. Os católicos romanos cren que os bautizados, mesmo sendo nenos, entraron na súa igrexa como o reino. Os católicos romanos e ortodoxos orientais tenden a pensar que, a través dos sacramentos, etc., están a buscar o reino de Deus. Mentres que os cristiáns deben ser bautizados, os grecorromano-protestantes tenden a mirar ao mundo para resolver os problemas da humanidade. Tenden a ter un enfoque terreal (cf. Romanos 8:6-8).

Buscar primeiro o Reino de Deus (Mateo 6:33) debe ser un obxectivo de por vida para os cristiáns. Un obxectivo, non buscar solucións no mundo, senón en Deus e nos seus camiños. A boa nova do Reino de Deus cambia as nosas vidas.

A Biblia di que os cristiáns gobernarán con Xesús, pero dáste conta de que iso significa que os verdadeiros cristiáns gobernarán as cidades? Xesús ensinou:

> [12] "Un nobre foi a un país afastado para recibir un reino e despois volver." [13] Entón chamou a dez dos seus criados, entregoulles dez minas e díxolles: "Negociade ata que eu volva". [14] Pero os seus cidadáns odiábano, e enviaron unha delegación tras del, dicindo: "Non queremos que este home reine sobre nós".

> [15] "E así foi que cando volveu, despois de recibir o reino, mandou entón que chamasen a aqueles servos, aos que lles dera o diñeiro, para saber canto gañara cada un co comercio. [16] Entón chegou o primeiro, dicindo: "Señor, a túa mina produciu dez minas". [17] E díxolle: «Ben feito, bo servo; por ser fiel no pouco, ten autoridade sobre dez cidades». [18] E chegou o segundo, dicindo: "Señor, a túa mina produciu cinco minas". [19] Do mesmo xeito, díxolle: «Ti tamén estarás ao mando de cinco cidades». (Lucas 19:12-19)

Sé fiel no pouco que tes agora. Os cristiáns terán a oportunidade de gobernar cidades reais, nun reino real. Xesús tamén dixo: "A miña recompensa está comigo, para dar a cada un segundo a súa obra" (Apocalipse 22:12). Deus ten un plan (Xob 14:15) e un lugar (Xoán 14:2) para aqueles que realmente lle responderán (Xoán 6:44; Apocalipse 17:14). O Reino de Deus é real e ti podes formar parte del!

A principios de 2016, a revista Science publicou un artigo titulado “O poder das multitudes” que indicaba que a intelixencia artificial e o crowdsourcing poderían resolver os “problemas perversos” aos que se enfronta a humanidade. Con todo, o artigo non entendía que era a maldade, e moito menos como resolvela. A chegada posterior dos programas de intelixencia artificial certamente non resolveu os problemas do mundo.

A cooperación, á parte de seguir os verdadeiros camiños de Deus, está tan condenada ao fracaso no século XXI como o estaba despois do Gran Diluvio, cando a humanidade cooperou para construír a fracasada Torre de Babel (Xénese 11:1-9).

Os problemas do mundo, en lugares como Oriente Medio (a pesar dos beneficios temporais esperados, por exemplo, Daniel 9:27a; 1 Tesalonicenses 5:3), non serán resoltos polos humanos: necesitamos a paz do Reino de Deus (Romanos 14:17).

Os problemas do terrorismo internacional, a pesar dos beneficios esperados, non se resolverán (cf. Ezequiel 21:12) polos enganados nas Nacións Unidas (cf. Apocalipse 12:9); necesitamos a alegría e o consolo do Reino de Deus.

Os problemas ambientais NON se resolverán coa cooperación internacional, xa que as nacións do mundo axudarán a destruír a Terra (Apocalipse 11:18), pero si que os resolverá o Reino de Deus.

Os problemas de inmoralidade sexual, aborto e venda de partes do corpo humano non serán resoltos polos Estados Unidos (cf. Apocalipse 18:13), senón polo Reino de Deus.

A débeda masiva que teñen os Estados Unidos, o Reino Unido e moitas outras nacións non se resolverá mediante a intermediación internacional, senón en última instancia (despois da destrución segundo Habacuc 2:6-8) polo Reino de Deus.

A ignorancia e a mala educación non se resolverán coas Nacións Unidas: necesitamos o Reino de Deus. Os conflitos relixiosos non se resolverán realmente con ningún movemento ecuménico-interconfesional que acepte a salvación sen o verdadeiro Xesús da Biblia. O pecado é O PROBLEMA no mundo e, para iso, necesitamos o sacrificio de Xesús e o seu regreso no Reino de Deus. A ciencia médica moderna non ten todas as respostas para a saúde humana: necesitamos o Reino de Deus.

Os problemas da fame non se resolverán con organismos modificados xeneticamente, que están a poñer en risco a partes do mundo de fame debido a posibles perdas masivas de colleitas; necesitamos o Reino de Deus.

A pobreza masiva en partes de África, Asia e outros lugares, aínda que se beneficia durante un tempo da "Babilonia" do fin dos tempos (cf. Apocalipse 18:1-19), non resolverá o problema da pobreza: necesitamos o Reino de Deus. A idea de que, sen Xesús, a humanidade pode traer a utopía nesta "presente era malvada" é un falso evanxeo (Gálatas 1:3-10). Necesitamos o Reino de Deus.

A fase milenial do Reino de Deus é un reino literal que se establecerá na terra. Basearase nas leis amorosas de Deus e nun Deus amoroso como líder. Os santos reinarán con Cristo durante mil anos (Apocalipse 5:10; 20:4-6). Este reino incluirá a aqueles que estean realmente na Igrexa de Deus, pero ningunha escritura afirma que o Reino de Deus sexa en

realidade a Igrexa (católica romana ou doutro tipo). A Igrexa de Roma opúxose á ensinanza milenial e, máis tarde, opoñerase con máis forza á mensaxe do evanxeo da Biblia a medida que nos acheguemos ao final. É probable que isto reciba unha cobertura mediática significativa, o que pode axudar a cumprir Mateo 24:14.

Na súa fase final, o Reino de Deus incluirá a "Nova Xerusalén, que baixa do ceo, de Deus" (Apocalipse 21:2) e o seu crecemento non terá fin. Non haberá máis inxustiza, nin máis tristeza, nin máis morte.

Predicar e comprender o evanxeo do Reino de Deus é un tema importante da Biblia. Os escritores do Antigo Testamento ensinaron sobre iso. Xesús, Paulo e Xoán ensinaron sobre iso. O sermón "cristián" máis antigo que sobreviviu fóra do Novo Testamento ensinaba sobre iso. Líderes cristiáns de principios do século II, como Policarpo e Melitón, ensinaron sobre iso. Nós no Igrexa de Deus Continua ensinar sobre iso hoxe. Lembrade que o Reino de Deus é o primeiro tema sobre o que a Biblia mostra que Xesús predicou (Marcos 1:14-15). Tamén foi o que predicou despois da súa resurrección (Feitos 1:3), e é algo que os cristiáns deben buscar primeiro (Mateo 6:33).

O evanxeo non só trata sobre a vida e a morte de Xesús. A énfase do evanxeo que Xesús e os seus seguidores ensinaron foi a chegada do Reino de Deus. O evanxeo do reino inclúe a salvación por medio de Cristo, pero tamén inclúe o ensino do fin dos gobernos humanos (Apocalipse 11:15).

Lembra que Xesús ensinou que o fin non chegaría ata despois de que o evanxeo do reino fose predicado ao mundo como testemuño a todas as nacións (Mateo 24:14). E esa predicación está a ter lugar agora. Gustaríache formar parte do apoio a esa obra final, do fin dos tempos?

A boa noticia é que **O Reino de Deus é a solución aos problemas que afronta a humanidade**. Con todo, a maioría NON quere apoialo, nin escoitalo, nin crer na súa verdade. O Reino de Deus é eterno (Mateo 6:13), mentres que "este mundo pasa" (1 Corintios 7:31).

Proclamar o verdadeiro evanxeo do Reino de Deus é algo que nós, no Igrexa de Deus Continua Tomámolo en serio. Esforzámonos por ensinar

todo o que ensina a Biblia (Mateo 28:19-20), incluído o Reino de Deus (Mateo 24:14). Mentres agardamos ese reino, precisamos aprender e seguir os camiños de Deus e consolar a outros que queren crer na verdade.

Non deberías apoiar a proclamación do evanxeo do Reino de Deus que vén? Crerás no evanxeo do Reino de Deus?

Igrexa de Deus Continua

O enderezo postal dos Estados Unidos do Igrexa de Deus Continua (Continuing Church of God) é 917 W. Grand Avenue, P.O. Box 109, Grover Beach, California, 93483 USA; sitio web www.ccog.org.

Continuing Church of God Sitios web (CCOG)

CCOG.ASIA Este sitio céntrase en Asia.
CCOG.IN Este sitio está dirixido a persoas de ascendencia india.
CCOG.EU Este sitio está dirixido a Europa.
CCOG.NZ Este sitio está dirixido a Nova Zelandia e outras persoas de ascendencia británica.
CCOG.ORG Este é o sitio web principal do Igrexa de Deus Continua. Atende a persoas de todos os continentes. Contén artigos, ligazóns e vídeos.
CCOGCANADA.CA Este sitio está dirixido aos que viven no Canadá.
CCOGAfrica.ORG Este sitio está dirixido a persoas que viven en África.
CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. Este é o sitio web en español para Igrexa de Deus Continua.
PNIND.PH Patuloy na Iglesya ng Diyos. Este é o sitio web de Filipinas de Igrexa de Deus Continua. Ten información en inglés e tagalo.

Sitios web de noticias e historia

COGWRITER.COM Este sitio web é unha ferramenta importante de proclamación e contén noticias, doutrina, artigos históricos, vídeos e actualizacións proféticas.
CHURCHHISTORYBOOK.COM Este é un sitio web doado de lembrar con artigos e información sobre a historia da igrexa.
BIBLENEWSPROPHECY.NET Este é un sitio web de radio en liña en inglés que abrangue noticias e temas bíblicos. **BNPI.NET** ten varias linguas.

YouTube & BitChute Canles de vídeo para sermóns e sermonetas

BibleNewsProphecy canle. Vídeos de sermones da CCOG.
CCOGAfrica canle. Mensaxes do CCOG en linguas africanas.
CCOG Animations canle para ensinar aspectos das crenzas cristiás.
CDLIDDSermones a canle ten mensaxes en castelán.
ContinuingCOG canle. Sermóns en vídeo da CCOG.

A foto amosa a continuación algúns dos poucos ladrillos que quedan (e algúns engadidos posteriormente) dun edificio en Xerusalén ás veces coñecido como o Cenáculo, pero mellor descrito como a Igrexa de Deus no outeiro occidental de Xerusalén (actualmente chamado Monte Sión):

Crese que este foi o lugar onde se atopou posiblemente a primeira igrexa cristiá real. Un edificio no que se predicaría o "evanxeo do Reino de Deus" de Xesús. Este era un edificio en Xerusalén que ensinaba o Evanxeo do Reino de Deus.

Por iso tamén nós damos grazas a Deus sen cesar, porque... vós, irmáns, vos convertistes en imitadores das igrexas de Deus que están en Xudea en Cristo Xesús. (1 Tesalonicenses 2:13-14)

Loitade con fervor pola fe que foi entregada aos santos unha vez para sempre. (Xudas 3)

El (Xesús) díxolles: «Tamén ás outras cidades teño que predicar o Reino de Deus, porque para iso son enviado» (Lucas 4:43).

Buscade, pois, o reino de Deus, e todas estas cousas vos serán engadidas. Non temades, pequeno rabaño, porque o voso Pai ten pracer en darvos o reino. (Lucas 12:31-32)

E este evanxeo do reino será predicado en todo o mundo como testemuño a todas as nacións; e entón virá o fin. (Mateo 24:14)